

TREI FELURI DE CREDINCIOȘI

Să ne plecăm capetele, iar în timp ce avem capetele și inimile plecate, aș vrea să știu câți doresc să fie amintiți în rugăciune. Ridicați mâinile și spuneți: „O, Doamne, adu-Ți aminte și de mine!” Văd că sunt multe cereri pentru rugăciune, iar pe amvon au fost puse o mulțime de batiste.

Scumpul nostru Tată ceresc, în seara aceasta suntem adunați din nou sub acest acoperiș, unde ne-ai întâlnit de atâtea ori și ne-ai vestit dragostea Ta. Dorința noastră este să ne exprimăm cu smerenie dragostea și mulțumirea pentru tot ceea ce ai făcut pentru fiecare din noi.

În seara aceasta venim din nou ca un popor nevoiaș, fiindcă avem nevoie de Tine tot timpul, și știm că acesta va fi strigătul nostru necurmat cât vom fi pe pământ, deoarece suntem într-o luptă continuă, iar Tu ne-ai spus mai dinainte că vrăjmașul este ca un leu care răcnește. El este dezlegat printre oameni, ca un leu care răcnește și înghite tot ce poate, fiindcă știe că mai are puțin timp. Dar noi avem un Tată care se îngrijește de copiii Lui, așa că fugim la Tine cu toate problemele noastre, Doamne, și Te rugăm să ne ascuți rugăciunile.

Batistele care au fost puse aici, dovedesc că undeva în lume sunt oameni bolnavi care strigă spre Tine și Te cheamă, pentru că cred în Tine și au nevoie de ajutorul Tău. Ei și-au dovedit credința prin faptul că au trimis aceste batiste aici, de aceea Te rugăm să îngădui ca fiecare din ei să primească vindecarea.

Noi am văzut cu câteva minute în urmă puterea Ta mare, fiindcă i-ai redat unui băiat memoria pe care o pierduse. De fapt, noi vedem tot timpul marea Ta putere, când iei bolile, descoperi tainele inimilor, le arăți oamenilor și îi aduci în ordine. Îți mulțumim, Doamne Dumnezeul nostru, pentru că aceasta întrece orice lucrare omenească și trece dincolo de ce ar putea să știe cineva despre noi. Tu poți să descoperi de ce s-a întâmplat un lucru și ce va fi mai departe, Tată, iar noi știm că

Cuvântul Tău este Cel care cercetează inima și deosebește gândurile și simțirile ei. Îți mulțumim pentru aceasta.

Doamne, noi credem că acum, când oamenii au capetele plecate și se gândesc la aceste lucruri, Cel ce le vorbește este Duhul Sfânt. Îngăduie ca fiecare rugămintă să fie împlinită. Salvează-i în seara aceasta pe cei care vor să se lase salvați, Doamne, și adu-i Tu înăuntru pe cei pierduți ca să fie salvați.

Noi Îți suntem mulțumitori pentru că vedem aceste batiste ude și știm că mormântul a fost deschis pentru a îngropa păcatele omului vechi. Îți mulțumesc pentru aceasta, Tată, și Te rugăm să faci ca tot restul zilelor noastre să le trăim într-o viață nouă, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze și să răspundă la dorințele pe care le aveți în inimă.

Cred că Billy mi-a spus că fratele Wheeler a adus un copilăș pentru a-l preda Domnului. Este adevărat sau n-am înțeles bine? (Fratele Neville spune că sunt câțiva copilăși care trebuie binecuvântați). Bine. Vreți să-i aduceți aici? Îi rog pe bătrânii bisericii să vină în față, ca să-și pună mâinile peste acești copilăși în timpul binecuvântării. Vom face aceasta în cel mai scurt timp posibil, de aceea aș vrea ca cei cu copilășii să vină în față pentru a fi aduși înaintea Domnului Isus. Voi doriți să-i dați înapoi la Dumnezeu, care vi i-a dat ca pe niște mici giuvaiere. Noi dorim să facem întotdeauna acest lucru pentru că nu știm ce va fi mâine.

Mama mi-a spus întotdeauna: „Nu lăsa pe mâine ceea ce poți face astăzi!” Acesta este adevărul, pentru că nu știți ce va fi mâine; dar știm Cine ține ziua de mâine. Da, noi știm Cine ține ziua de mâine, și aceasta este tot ce contează.

Domnul Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Wheeler. Aceasta este sora Wheeler. Sunt foarte bucuroși să te întâlnesc...este un privilegiu pentru mine, și cred că este pentru prima dată când te întâlnesc. Acesta este bebelușul vostru. Cum îl cheamă?

(Sora Wheeler spune: „Carlina Rebecca”). Carlina Rebecca. Ei bine, ce fetiță frumoasă! Micuța Carlina Rebecca Wheeler. Fratele Wheeler este unul dintre diaconii noștri de aici din biserică, și Dumnezeu le-a binecuvântat unirea cu acest micuț. Cred că aveți încă două fete, nu-i așa? (Fratele Wheeler spune: „Trei”). Încă trei fete. Ele sunt într-adevăr niște doamne frumoase, și mă rog ca Dumnezeu s-o facă și pe Rebecca la fel ca pe celelalte. Vedeți? Aceasta va fi o satisfacție pentru voi toți, nu-i așa?

Nu știi dacă mă va lăsa s-o țin sau nu, dar, dacă nu mă lasă, ne vom pune mâinile peste ea. Ți-ar place să vii la mine, Rebecca? Vrei să te țin? Este foarte bine. Ce fetiță frumoasă! Să ne plecăm capetele.

Scumpule Tată ceresc, în seara aceasta stăm aici alături de acest diacon. El deține într-adevăr o slujbă frumoasă, deoarece un diacon trebuie să fie fără pată, soțul unei singure soții și să-și conducă familia bine, pentru că dacă nu știe cum să-și conducă familia, cum poate conduce casa lui Dumnezeu? Îți mulțumim pentru că acest frate a îndeplinit aceste condiții și am găsit în el Duhul lui Dumnezeu.

El își aduce acum fiica aici, ca să fie dedicată. Tu ai pus-o în brațele lor pentru creștere, și cât suntem de mulțumitori, Dumnezeule, pentru că putem spune că dorința lor este ca ea să fie ca restul surorilor ei. Îngăduie, Tată, să fie așa. Fie ca acest copil să trăiască și să-ți facă un mare serviciu, Tată, fiindcă Ți-l dăm în Numele lui Isus Hristos, pentru o viață de slujire. Fă-o sănătoasă și puternică, iar dacă este posibil, fă să trăiască o viață lungă, până când vine Isus. Tată, noi credem că ea va fi crescută în ascultare de Hristos, și îți dăm viața ei, pentru o viață de slujire. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, Rebecca. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Wheeler și soră Wheeler. Domnul să fie cu voi.

Mă bucur să te cunosc. Iată o altă fetiță cu un zâmbet larg pe față. Cum o cheamă? (Mama spune: „Rhonda Renee Coats”). Rhonda Renee Coats, corect? Ești rudă cu

Jesse Coats? („Nu”). Cunosc câțiva dintre Coats aici în oraș. I-am cunoscut foarte bine și sunt prietenii mei de mult timp.

Rhonda, Rhonda Renee. Mă întreb dacă ai putea veni la mine, Rhonda? Imediat după ce te dăm Domnului Isus, te voi da înapoi mamei tale. Nu este dulce? Să ne plecăm capetele.

Tată Ceresc, în timp ce eu și prezbiterul Tău stăm în seara aceasta împreună, în acord și armonie în Evanghelie, această mamă Ți-o aduce pe Rhonda Renee pentru dedicare. Tu ai pus-o în brațele ei pentru îngrijire, și primul lucru pe care poate să-l facă ea este s-o aducă înapoi la Tine, fiindcă așa cum a spus Iov din vechime: Domnul a dat aceste lucruri.

Dumnezeule, Te rugăm s-o ții în siguranță până când vine ceasul s-o iei. Fă ca ea să trăiască o viață creștină adevărată și să fie un exemplu pentru alții, în timp ce va crește. Binecuvântează-i casa și fie ca ea să-Ți fie dedicată, cu o slujire deplină. Dumnezeule, noi Ți-o dăm pe micuța Rhonda Renee Coats, în Numele lui Isus Hristos, pentru o viață de slujire. Amin. Foarte dulce! Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Mă bucur de cunoștință! (Sora spune: „Robert Paul Shammel”). Robert Paul Shane? („Shammel”). Shammel.

Tu ești cam tânăr și nu cred că poți face prea multă gălăgie. Nu râde la mine așa. Privește aici, dacă vrei ceva de care să râzi. Robert Paul, ce nume frumos! Să ne plecăm capetele.

Dumnezeule, această fată tânără vine aici, iar pentru noi este doar un copil. Ea își dă băiețelul, o, Dumnezeule, ca o viață mică de slujire pentru Tine. Este rodul și rezultatul unirii lor. În timp ce eu și prezbiterul Tău ne punem mâinile peste acest tip micuț, Ți-l închinăm Ție, Dumnezeule. Dacă există un mâine, fie ca el să poarte

Mesajul pe care îl ascultă părinții lui. Dăruiește-le aceasta. Te rog să binecuvântezi casele lor, și fie ca acest copil să fie crescut în supunere de Dumnezeu, fiindcă atunci va fi un ucenic iubitor al Tău. Ți-l dăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ei bine, el este un băiat frumos. Aceasta este tot. Da, domnule. Nu poți cere nimic mai dulce, nu-i așa? În lume nu putea cere nimic mai dulce decât acest tip micuț. Râde tot timpul. Așa-i că-i dulce? („Amin”).

Acesta este momentul când sunt invidiat de soția mea: când îi țin pe acești bebeluși. Spun aceasta pentru că și ei îi place să îi țină. Mie mi-e frică s-o fac, pentru că nu vreau să-i frâng. Ei sunt foarte plăpânzi și fragezi, dar când cresc pot fi mai robuști decât noi.

V-am promis că voi încheia la timp, dar mai am numai treizeci și cinci de minute, de aceea ar trebui să mă grăbesc, nu-i așa? Eu nu vreau să judec sau să spun ceva greșit, dar voi încerca să-mi dau mai multă osteneală. Voi știți că nu poți fi vioi după ce ai parcurs deja o distanță mai lungă. Distanța devine uneori dură, și două sau trei servicii pe zi...

Predicarea nu mă rănește, pot să stau toată ziua aici, fără nici o problemă, dar când vin viziunile... Când încep să vină oamenii la aceste interviuri, începe și necazul, pentru că sunt probleme care nu se pot rezolva cu o simplă punere a mâinilor. Atunci trebuie să se afle cauza, cum a început problema, de ce a început, ce s-a întâmplat și ce este de făcut pentru a fi îndepărtată. Acesta este motivul pentru care vin oamenii aici.

Adunările din Shreveport, Louisiana, încep poimâine seara, nu... vă rog să mă iertați, am vrut să spun miercuri seara. Dacă aveți prieteni în zonă, spuneți-le să vină la „Tabernacolul Vieții.” Nădăjduiesc că vom putea obține auditoriul pentru că este mai mult spațiu cu locuri. Ei au sala principală, balcoane la etaj și subsolul, dar nu știu câte locuri sunt acolo. Dacă va fi prea aglomerat, am putea lua și auditoriul din apropiere. Eu am mai ținut adunări acolo, dar nu-mi amintesc câte

locuri sunt. Aceasta este o convenție anuală.

În urmă cu trei ani, am ținut acolo o trezire în Numele Domnului. Ea nu a mai încetat de atunci, ci merge înainte constant, așa că în fiecare zi vin oameni care sunt salvați, botezați și merg înainte cu Domnul. Și predicatorii sunt salvați.

Deci vom începe miercuri și vom termina duminică. Oamenii de afaceri creștini au aranjat și un mic dejun, dar am uitat cum se numește hotelul. Va fi un mic dejun din partea oamenilor de afaceri.

Vreau să le spun oamenilor de afaceri că am avut un timp minunat acolo, și că Domnul a salvat un rabin din oraș. Nu știu ce s-a întâmplat, dar Domnul ne-a dat un timp măreț când am predicat despre „Legământul Sângelui.” Iudeii știu că „fără vărsare de sânge, nu există iertare.” Vedeți?

Acum vom merge drept în Cuvânt, și voi face tot ce pot să-mi țin cuvântul față de voi. Dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea ca dacă veți fi prin apropiere, în duminica de după Crăciun să veniți aici, pentru că avem în plan să ținem o adunare. Ce dată va fi? În duminica de după Crăciun va fi 29. Dacă va interveni ceva și nu vom ajunge, am vrea ca totuși voi să veniți aici. Noi nu știm ce aduce viitorul.

Am dorit mult să-l aud pe fratele Ungreen cântând: „Ce mare ești!” Este aici în seara aceasta? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să deschidem Scriptura și să citim puțin din ea pentru că dacă cuvintele mele greșesc, Ea nu va greși. Dumnezeu vă va binecuvânta pentru că ați rămas aici ca să ascultați Cuvântul Său, fiindcă este scris: „*Credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.*” (Romani 10.17). Corect? Aș vrea să deschidem Bibliile la **Ioan 6**, de unde vom citi de la **versetul 60 la versetul 71**.

Mai înainte, m-am uitat pe geam și în timp ce urmăream apusul soarelui, m-am gândit că întreaga natură are o Lege. Astfel, când se apropie iarna, prin legea naturii, seva pomilor coboară în rădăcini. Ea o îngroapă. Cum spunea Iov: *„O, de m-ai ascunde în mormânt, dacă m-ai ține în locul secret până trece mânia Ta.”* Aceasta este. *„De m-ai ascunde!”* El a urmărit natura, frate Way, și a văzut că viața pomilor coboară jos în rădăcini. *„Să stau acolo până trece mânia. Cheamă-mă atunci și rânduiește-mi o vreme.”*

Natura are o lege și nu există nici o cale s-o ocolești, să treci pe lângă ea. Dar există și o lege a duhului și aici nu există nici o posibilitate s-o eviți, să treci pe alături.

Astăzi după-amiază am discutat cu un cuplu despre faptul că voi nu puteți să anihilați ceva total. Ființele umane nu pot fi anihilate. Ei pot distruge, dar nu pot anihila. „Bine, dar ce se întâmplă cu o bucată de hârtie pe care o arzi, se anihilează?” Nu, domnule. Ea nu se anihilează, deoarece focul arde numai părțile chimice, așa că ea revine la starea ei de la început. Voi nu o puteți anihila. Dacă lumea ar ține destul de mult, gazele și chimicalele care au fost în hârtie, s-ar transforma din nou într-o bucată de hârtie. Acesta este adevărul. Nu se poate anihila. Exact.

Și dacă totul învie și nimic nu poate fi anihilat, înseamnă că există și o înviere a celor drepti; înseamnă că și noi vom veni înapoi. Nu există nici o cale pe alături. Chiar dacă ești ars, înecat, sau orice se întâmplă, ei nu pot să anihileze.

Gândiți-vă că fiecare parte din voi a fost aici, când Dumnezeu a vorbit Cuvântul în existență. El a pus trupul vostru aici și nu există nimic care să-l poată lua, în afară de El. Totul este din nou în mâinile Lui. Vedeți? El este Creatorul care a dat făgăduința. De aceea suntem siguri că există Viața veșnică. Mai mult, avem în inima noastră asigurarea că posedăm acum Viața veșnică ce nu poate muri.

Acum să citim din **Ioan 6.60-71:**

„Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferi?”

Isus, care știa în Sine că ucenicii Săi cârteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: „Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire?

Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...

Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață. (Ce a spus El? Eu sunt Adevărul și Viața.”).

Dar sunt unii din voi care nu cred.” Căci Isus știa de la început cine erau cei ce nu cred, și cine era cel ce avea să-L vândă.

Și a adăugat: „Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.”

Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi, și nu mai umblau cu El. (Vorbirea Lui era prea tare și nu au putut-o primi).

Atunci Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?”

„Doamne,” I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele Vieții veșnice.

Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.” (Vai!)

Isus le-a răspuns: „Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Și totuși unul din voi este un drac.”

Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să-L vândă; el, unul din cei doisprezece.”

Dacă ar fi să dau un nume temei din seara aceasta, din care vreau să scot ce este mai bun în următoarele treizeci de minute, atunci doresc să vorbesc despre „**Trei feluri de credincioși**”. Eu am spus de multe ori: „Cred că în după-amiaza aceasta voi vorbi despre ceea ce suntem noi.”

Astfel, mai întâi sunt credincioșii, apoi cei care se prefac că sunt credincioși și necredincioșii. Aceasta este o temă nouă, dar adevărul este că aceste trei grupe se adună întotdeauna împreună. Oriunde sunt adunați oameni, găsim aceste trei grupuri. Ele au existat întotdeauna și probabil le vom avea până la venirea Domnului. Aș vrea ca în seara aceasta, în timp ce voi vorbi despre aceste trei feluri de oameni, să ne cercetăm bine ca să vedem din care grup facem parte noi.

Gândiți-vă că în seara aceasta eu nu vorbesc numai celor adunați în locul acesta, unde oamenii stau din nou înghesuți, ci le vorbesc oamenilor din întreaga lume, pentru că aceste benzi vor merge pretutindeni.

Deci dorința mea este să vorbesc despre cele trei feluri distincte de credincioși. Gândiți-vă că este vorba de credincioși; tema mea se referă la credincioși, dar unul este un credincios adevărat, celălalt se prefacă că este credincios, iar al treilea este de fapt un necredincios. Vedeți?

Primul grup despre care vreau să vorbesc, sunt credincioșii adevărați. Eu cred că ei trebuie să aibă prioritate pentru că cred cu adevărat; ei cred ca ucenicii. Deci primii sunt credincioșii adevărați. „*Credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Dumnezeu.*” (Romani 10.17). Cuvântul lui Dumnezeu, care este

Hristos. Vedeți, credincioșii!

Ați observat cum este credinciosul adevărat? El nu trebuie să fie neapărat o persoană înțeleaptă în felul lumii. Nu trebuie să fie o persoană educată, cum spun oamenii; nu are nevoie de așa ceva. Biblia spune că Petru era un bărbat fără școală și necărturar; el nu era considerat o persoană inteligentă.

În Isaia 35.8 scrie: *„Acolo se va croi o cale; un drum; care se va numi Calea cea sfântă; nici un om necurat nu va trece pe ea.”*

În după-amiaza aceasta am vorbit cu unul dintre diaconi. Am vorbit despre arcadele podurilor, mai ales despre cel nou. Eu am spus: „Astăzi, peste multe ape se construiesc poduri de la un mal la altul, dar există un pod mare care leagă pământul de veșnicie. El este numit: *„Calea cea sfântă a Împăratului; și nici un om necurat nu va merge pe ea.”* Așa este. Aceasta este o Cale zidită pe Hristos, Domnul nostru, o legătură făcută între acest pământ și Țara aceea, și niciun om necurat nu va trece pe ea.

Petru, acest bărbat fără școală, a văzut împlinirea Cuvântului făgăduit de Dumnezeu pentru ziua aceea: că se va ridica Unul, care este Profetul așteptat. Pentru Simon era greu de crezut acest lucru, pentru că se ridicaseră o mulțime de imitații. Dar când a văzut împlinirea Cuvântului original pentru acea epocă și l-a auzit identificat corespunzător, a fost convins pe deplin Cine era El. El este cel care a spus: *„Doamne, la cine să ne ducem?”* (Ioan 6.68), când au fost întrebați de Isus și când gloatele s-au separat în credincioși, așa ziși credincioși și necredincioși. Toate aceste trei categorii de oameni se aflau în mulțimea adunată, și pentru că Isus a vorbit așa cum a vorbit, aceasta a despărțit adunarea. Dar așa trebuia să se întâmple.

Cât timp i-a vindecat pe cei bolnavi, El a fost bine văzut de toți, dar când a ajuns la învățătură și la profeții, s-a produs separarea grâului de pleavă. Vedeți? Pleava învește bobul, dar nu este bobul; de aceea nu este folositoare. În pleavă nu este

nimic, nu este viață. Ea este numai învelișul, de aceea nu poate sta cu grâul. Ea nu va moșteni cu grâul. Noi vorbim numai despre grâu, despre inima bobului de grâu.

Fiți atenți! Petru era convins că El este Mesia. Pe el nu îl interesa ce spuneau ceilalți; nu conta ce au spus preoții sau biserica. El era convins.

Isus a vorbit într-o zi cu el și i-a întrebat: „*Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?*”

„*Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții spun că ești unul din vechii profeți înviați, iar alții sunt de părere că ești Moise, Ilie, sau unul dintre proroci.*”

„*Eu v-am întrebat pe voi. Ce credeți voi?*”

Simon Petru, drept răspuns, l-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”

Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta (N-ai citit despre el în vreo carte, nici nu l-ai învățat la vreun catehism), ci Tatăl Meu care este în ceruri ți l-a descoperit.” (Matei 16.13-17). Acesta este credinciosul adevărat; cel care stă pe descoperirea duhovnicească a Cuvântului. Înțelegeți?

„*Și Eu îți spun: „Tu ești Petru, și pe această piatră a descoperirii, cu privire la Cine sunt Eu, voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” (v. 18). Vedeți? Nu-i de mirare că Petru l-a zis: „Doamne, la cine să ne ducem?” Vedeți? Când Isus i-a întrebat: „Voi nu vreți să vă duceți?”*

Petru a răspuns: „*Doamne, la cine să ne ducem? Numai Tu ai cuvintele Vieții veșnice.*” (Ioan 6.67-68).

El nu numai că avea Cuvintele Vieții, El era Cuvântul Vieții veșnice. Da, El era Cuvântul Vieții, iar Simon L-a recunoscut. Aceasta l-a ținut în picioare: descoperirea că El era Cuvântul viu. Așa este orice credincios adevărat. Voi vedeți legitimarea Cuvântului, atunci când Duhul Sfânt, nu convingere vreunei persoane, ci Duhul Sfânt vă descoperă personal Cuvântul Său; pentru că Duhul lui Dumnezeu a venit în fiecare epocă și a manifestat Cuvântul pentru acel timp.

Cum ar fi putut cineva să nu-i dea crezare lui Luther, dacă a recunoscut aceasta? Luther a fost un reformator. Duhul care a venit pentru reformă era una cu omul. La fel s-a întâmplat cu Wesley. Ei trebuiau să creadă în sfințenie. Vedeți, acela a fost mesajul pentru epoca bisericii, și ei trebuiau să-l creadă.

Acum suntem în epoca Laodicea și Biblia ne învață că în epoca Laodicea, Hristos a fost scos afară din biserică și bate la ușă, încercând să intre înapoi. Astfel, când vedem ce se întâmplă, știm în ce epocă trăim.

Noi suntem la sfârșitul istoriei lumii. Cartea trebuie să se încheie acum. Într-o zi se va scrie ultimul rând, iar atunci va fi închisă și nu va mai fi timp.

Se pregătește prezentarea unei drame mari, iar îngerii din cer stau și privesc. Voi știți că este o dramă. Actorii sunt pregătiți și voi îi vedeți acționând. Puteți vedea cum intră în scenă cel rău, înșelătorul, ca să-i înșele pe oameni cu viclenia lui. Dar puteți vedea și Biserica răpită pregătindu-se. Este o scenă puternică. Puteți vedea Prezența lui Dumnezeu dovedindu-se și împlinind marea dramă care a fost spusă mai dinainte în Biblie. Ce timp trăim! Este cel mai glorios timp din toată istoria lumii! Oamenii din toate epocile au privit și au dorit să trăiască timpul acesta. Profetii din vechime au tânjit să vadă ceasul acesta, dar nu au avut privilegiul acesta.

Petru a fost un credincios adevărat pentru că el a văzut și a crezut. „Noi suntem încredințați pe deplin că Tu ești Hristosul, Mesia, Cuvântul lui Dumnezeu pentru această zi.” Vedeți? Acesta este un credincios adevărat.

Înainte de a trece la următoarea categorie, să mai privim câțiva credincioși adevărați. Să-l luăm pe profetul Noe. Să ne închipuim că pe vremea aceea era un fermier. Și în zilele acelea existau batjocoritori și religioși, și biserica a trebuit să fie într-o situație foarte grea. Atunci Dumnezeu i-a vorbit lui Noe și l-a însărcinat să construiască o arcă. Desigur, el nu a comentat nimic, ci a crezut Cuvântul lui Dumnezeu și a început pregătirile pentru îndeplinirea poruncii.

Acesta este un credincios adevărat. Nu vă certați cu privire la Cuvânt! Dacă sunteți convinși că este Adevărul, aceasta este tot! Este suficient și dacă aveți numai un pic de credință, pentru că „*credința vine prin auzire.*” Dacă stai pe credință, nu contează ce spune doctorul că este rău cu voi! El îți spune diagnosticul și probabil știe despre ce vorbește, dar știința lui se limitează la instrumentele și la cunoștințele pe care le are. Voi rugați-vă și credeți ceea ce a spus Dumnezeu și știți că așa va fi.

Așa a fost și cu micuța femeie care a scuipat cancerul afară; ea nu a avut în mintea ei nici o îndoială cu privire la vindecarea ei, de aceea cancerul a murit, s-a dezlipit și s-a dus. Aceasta este. Trebuie doar să credeți.

La fel s-a întâmplat și cu tatăl care și-a adus nu demult copilașul. Acum el este undeva prin sală. Băiețelul a căzut de undeva și și-a pierdut memoria: nu-și mai putea aminti nimic. La câteva minute după rugăciune, l-am întrebat cum îl cheamă, iar el mi-a spus numele și vârsta pe care o are. Era pe deplin sănătos. De ce? Pentru că au crezut că dacă Dumnezeu spune ceva, așa va fi. Și Noe l-a crezut pe Dumnezeu și a fost considerat un bărbat credincios.

Când Biserica se afla în robia babiloneană, Daniel l-a crezut pe Dumnezeu. Pe el nu l-a interesat că ei au spus: „Vom da de știre că nimeni nu are voie să se roage la vreun alt Dumnezeu, decât înaintea acestui chip!” sau orice a fost. Daniel nu a dat atenție acelei porunci, iar Dumnezeu i-a vorbit, Cuvântul a venit la el pentru că era un profet. Vă amintiți că atunci când Solomon a inaugurat Templul, s-a rugat: „Doamne, dacă cineva este într-o țară străină și ajunge în necaz, iar atunci se roagă cu privirea ațintită spre locul acesta sfânt, ascultă-l din cer.” Daniel l-a

crezut pe Dumnezeu; el era un credincios adevărat și nici chiar leii nu au putut să-l mănânce. Vedeți, el era un credincios adevărat.

David, un alt credincios adevărat, a fost un băiat cam la periferia societății. Asemenea lui Noe, Daniel nu era de acord cu biserica modernă. Nici un pic. Ei au fost credincioși în ceea ce a spus Dumnezeu că este Adevărul. Indiferent ce spunea lumea modernă, ei au crezut că ceea ce a spus Dumnezeu este Adevărul. Aceștia sunt credincioșii adevărați.

La fel a făcut Petru și apostolii: ei au crezut că El avea Cuvântul Vieții, iar eu cred același lucru astăzi. Tot ce este împotriva Lui, tot ce este contrar, înseamnă moarte. El singur este Cuvântul Vieții: Hristos.

David era un băiețel cu fața rumenă. Când aveau prilejul, frații mai mari îl necăjeau pentru că era mic de statură, atât de mic încât nu putea să poarte o armură. El nu putea merge la război pentru că era prea mic și slăbuț. Dar cu toate acestea, a ajuns acolo, ca credincios.

El stătea în spatele pustiului și păzea oile pe care i le-a dat tatăl său în grijă. Era o țară în care există lei, urși și lupi, iar David își apăra turma de ei cu o praștie. David a început să caute pășuni verzi și umbroase și știa ce înseamnă pentru oi să stea la umbră pe acea căldură. El știa ce înseamnă o înghițitură bună de apă rece pe o asemenea vreme: „*Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule. Sufletul meu însetează după Dumnezeu...*” (Psalmul 42.1-2). Vedeți? El a strigat, s-a rugat.

El a plâns și s-a rugat mult, dar într-o zi a venit necazul: un leu i-a înșfăcat o oaie și a plecat cu ea. Dar David s-a gândit: „Dumnezeu m-a făcut mai presus decât leul”, așa că a luat praștia și l-a lovit cu o piatră. Dacă cineva a văzut vreodată un leu, unul dintre leii africani cu coamele lor mari, cum sunt și în Palestina și Asia, ar ști ce fel de animal este acela. Abia poți să-l dobori cu o pușcă de vânătoare Magnum 300, și el l-a doborât cu o piatră. Mai mult, când leul s-a ridicat și s-a îndreptat spre

el, l-a prins de falcă și l-a ucis. De aceea, știa despre ce vorbește. El a avut o experiență; L-a pus pe Dumnezeu la încercare cu privire la Cuvântul Său.

David nu s-a temut de Goliat, care era un netăiat împrejur, un necredincios. El a venit înaintea lui David și l-a blestemat în numele zeilor lui. Era un bărbat mare și puternic, cu mult mai mare decât David: avea șase coți înălțime (peste 3 m), degetele de la mână erau lungi de paisprezece țoli; și era un războinic. Poate avea o cămașă de zale care cântărea trei sute de livre sau mai mult, și un scut din metal, care de obicei avea grosimea de un țol și jumătate. Fiind un uriaș, avea o sulită lungă de aproape douăzeci de picioare (6 m). Ce dușman!

El stătea acolo laudându-se, fălindu-se! El a zis: „Să nu fie vărsare de sânge. Să vină cineva să se lupte cu mine. Dacă înving eu, atunci voi toți veți fi supușii noștri, iar dacă învinge el, vom fi noi supușii voștri.” Vedeți, când diavolul se gândește că are oameni neobișnuiți asupra voastră, se laudă. Dar în cazul lui David a întâlnit omul greșit. Da, l-a întâlnit pe omul cel mai mic din țară, un băiețandru aplecat de umeri și cu fața rumenă.

David a zis: „Vreți să spuneți că voi, oștirea Dumnezeului celui viu, stați și-l lăsați pe acest filistean netăiat împrejur să defăimeze oștirea Dumnezeului celui viu?” Păi, el era șocat de aceasta! De ce? Pentru că era un credincios. Ceilalți erau credincioși prefăcuți, dar David era un credincios adevărat. Acesta este motivul pentru care a zis: „Dacă vouă vă este frică, merg eu să lupt cu el!” Ce curaj mare pentru un băiat atât de mic! Așa a dovedit el că era credincios și a făcut exact ceea ce a știut că va face Dumnezeu.

Filisteanul acela netăiat împrejur l-a blestemat în numele zeilor lui și a zis: „Sunt cumva un câine, de vine un copilandru împotriva mea? Te voi ridica pe vârful sulitei mele și te voi spânzura de pomul acela ca să-ți mănânce păsările carnea!” Oh, ce bărbat îngrozitor era!

Dar David i-a răspuns: „Tu mă întâmpini cu o sabie, sulită și armură, în numele

filistenilor, dar eu te întâlnesc fără sabie, sulită sau armură, însă o fac în Numele Domnului Dumnezeu lui Israel!”

Aici o aveți! Acesta este un credincios adevărat. Aceasta este Cetatea lui! Acesta este Scutul lui! Aceasta este apărarea lui! Amin! Aceasta ar trebui să fie apărarea Bisericii. Aceasta este apărarea fiecărui credincios. Indiferent ce se întâmplă, indiferent ce spune lumea, apărarea voastră este Domnul Dumnezeu lui Israel. Așa este: *„Numele lui Isus Hristos este un turn tare; cei drepti se refugiază în El și sunt în siguranță!”* Aceasta este apărarea noastră: Isus Hristos.

Și noi știm ce s-a întâmplat. Nu exista niciun loc în care putea să-l lovească, în afară de singurul loc rămas liber când și-a lăsat jos viziera de la coif, și anume: în frunte. Iar Dumnezeu a condus piatra ucigătoare care l-a doborât, încă din momentul când a plecat din praștie. Vedeți? Dumnezeu a făcut-o. Deci, că David era un credincios.

Un alt credincios a fost Abraham. El era un haldeu din orașul Ur, și a fost chemat de Dumnezeu să creadă și să facă ceva ce firește era imposibil. Dar *„el nu s-a lăsat clătinat de necredință, ci a crezut făgăduința Domnului,”* și așa cum scrie în Romani 4, *„s-a întărit tot mai mult în credință și a dat slavă lui Dumnezeu.”*

Avraam avea șaptezeci și cinci de ani și Sara șizeci și cinci când a primit făgăduința, și trăiau împreună de când erau tineri. Erau pe jumătate frați și n-au avut niciodată copii din cauză că ea era stearpă. Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam și i-a zis: *„Desparte-te de necredincioși și umblă cu Mine, căci te-am făcut tatăl multor neamuri. Eu te-am făcut deja,”* și Avraam l-a crezut. Așa este un credincios. El nu a întrebat: *„Cum vei face aceasta, Doamne?”* Dumnezeu a spus că o va face și aceasta a fost tot. Sara era deja în menopauză și poate după o lună, Avraam a întrebat-o: *„S-a schimbat ceva?”* „Nu, nimic.” Dar cu toate acestea, Avraam a crezut deși după aproape douăzeci și cinci de ani nu era nici o schimbare. Așa este credinciosul. Acesta nu este un credincios prefăcut, ci unul adevărat. Astfel, după douăzeci și cinci de ani de așteptare, Avraam era mai tare decât la început.

„El L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit neprihănire.” Acesta este un credincios adevărat.

Imediat vă voi lăsa să vă cercetați ca să vedeți din ce grup faceți parte.

Ce a făcut Avraam? El nu s-a poticnit în faptul că făgăduința lui Dumnezeu părea imposibilă. Cum ar fi dacă un bărbat de șaptezeci și cinci de ani și o femeie de șaiszeci și cinci de ani, ar merge la doctor și ar spune: „Vrem să fim înregistrați la spital pentru că vom avea un copil.”? Apoi, după douăzeci și cinci de ani ar spune: „Doctore, mai ai patul acela liber pentru noi?” Vedeți?

Aceasta vă face să acționați ciudat. Pentru lume, hotărârile voastre sunt ciudate, dar așa este credinciosul adevărat: pe el nu îl interesează cât pare de ciudat pentru ceilalți. Biblia spune că Avraam era total convins că Dumnezeu era în stare să înfăptuiască ce a făgăduit, acest lucru fiind valabil pentru fiecare credincios adevărat.

Dumnezeu este în stare să-și țină fiecare făgăduință și să împlinească fiecare Cuvânt pe care L-a spus. Nu contează ce spun denotațiunile: Cuvântul este important. Ei spun: „Zilele minunilor au trecut. Aceasta este telepatie, totul este numai vrăjitorie.” Pe mine nu mă interesează ce spun ei! Dacă o pușcă este reglată la zero, lovește ținta în plin. Tot așa, cred că dacă un credincios este reglat la zero cu Cuvântul lui Dumnezeu, va atinge același lucru. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu a promis cândva aceasta, El o va face din nou.

Eu sunt deplin convins că se va întâmpla pentru că trăim în epoca în care s-a spus că trebuie să fie aici și aceste lucruri trebuie să se întâmple.

Acesta este motivul pentru care cred că atunci când Mireasa scrisă în Cartea Vieții Mielului este chemată afară, va veni un vâjâit din cer și va avea loc botezul Duhului Sfânt, după care va fi luată de pe pământ într-un har de răpire. Aceasta a făgăduit

Dumnezeu. Nu contează câtă știință, câți astronauți au semnat și la câte mile depărtare pot vedea ei; nu contează nimic din toate acestea. Există un cer, iar acolo există un Isus Hristos real care va veni într-un trup să-și primească Biserica la Sine. Oricât de veche pare povestea, ea este adevărată. Dumnezeu a vorbit, iar credincioșii Lui cred.

Dumnezeu a zis: *„Eu sunt Domnul care vă vindecă; Eu sunt Dumnezeu și nu Mă schimb.”* Amin. Dumnezeu este Cuvântul, iar dacă Dumnezeu nu Se schimbă, cum se poate schimba Cuvântul Său? Vedeți? *„Eu sunt Domnul; Eu nu Mă schimb.”* (Maleahi 3.6). Așa spune Biblia, așa spune Dumnezeu Însuși. El nu Se poate schimba pentru că este Cuvântul: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”* Cuvântul neschimbător! *„Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Amin. Da, domnule.

Dumnezeu a înviat trupuri peste tot în jos; pe Moise, Ezechiel, Ieremia, Isaia, Elisei, prin care Cuvântul a venit pentru un timp. Dar Cuvântul deplin S-a manifestat în Omul Isus Hristos. El era Dumnezeu, în El locuia trupește în plinătatea dumnezeirii. El S-a întrupat și eu cred fiecare Cuvânt.

Iov a fost un lat credincios adevărat. Uneori, credincioșii sunt puși la test. Nu uneori, ci de fiecare dată! De ce aceasta? „Pentru că orice fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie pedepsit, încercat, instruit ca un copil.” Gândiți-vă la încercări, la străzile prăfuite și la arșița prigoanei. Toate acestea vor bate în voi și vă vor încerca credințioșia până când vă veți potrivi în formă, pentru că toți copiii lui Dumnezeu sunt formați după Cuvântul Lui. Ei sunt epistole vii, iar Cuvântul lui Dumnezeu trăiește prin ei. Vedeți? Încercarea vine să vă scuture, să vă pună chiar la bază, ca să vedeți unde veți sta. Fiecare fiu care vine la Dumnezeu este testat și încercat.

Iov a trecut prin multe încercări și teste. Copiii i-au fost luați și a pierdut tot ce avea. Membrii bisericii au venit, l-au acuzat că este un păcătos ascuns și au încercat să spună orice lucru împotriva lui, dar el nu a ascultat de nimeni, deoarece știa că a urmat întocmai poruncile lui Dumnezeu. El știa că nu mai era nevoie să fie

Încercat de Satan, și știa că Satana era cel ce făcea aceasta. Cât timp s-a lăsat convins de Satan că boala lui venea de la Dumnezeu, Iov a fost învins; dar deodată a primit descoperirea că nu Dumnezeu făcea aceasta. Aceste încercări au venit ca să facă ceva din el, dar nu Dumnezeu îl încerca, ci Satana.

Același lucru este și astăzi. El va încerca să vă spună că aceste încercări și lucruri vin de la Dumnezeu, care vă pedepsește, dar nu este adevărat. Nu, domnule. Cel ce face aceasta este Satan, iar Dumnezeu îi permite să vă încerce, ca să vă facă să vedeți dacă sunteți legați de acest pământ, prin grijile pământului, sau dacă comorile voastre sunt în cer. *„Pentru că acolo unde este comoara voastră este și inima voastră”*, acolo sunteți și voi.

Iov a fost încercat, dar cu toate acestea a zis: *„Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne,, voi vedea totuși pe Dumnezeu.”* (Iov 19.25-26).

Ați observat? Viermii erau deja în corpul lui; așa cum sunt și în voi. Astfel, când veți fi puși în sicriu, chiar dacă acolo nu va fi aer sau altceva, viermii sunt acolo. Ei sunt în voi și stau pregătiți pentru clipa când vor fi chemați să-și facă datoria. Gândiți-vă că împăratul Irod a murit mâncat de viermi. (Fapte 12.23). Viermii din corpul lui erau pregătiți și l-au mâncat imediat.

„Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.” Amin. Voi nu puteți să-l anihilați. Și chiar dacă îl vor mânca viermii, în ziua aceea va fi aici: *„Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea și nu ai altuia.”* (Iov 19.27). Acestea sunt cuvintele lui Iov. De ce a spus aceasta? Pentru că era un credincios adevărat. În încercări, el a fost credincios; când l-au acuzat, a fost credincios. Iov a fost un credincios adevărat.

Un alt credincios adevărat a fost Iosif. El nu putea să schimbe din ceea ce era. Iosif era un profet. Dumnezeu l-a făcut un profet. El nu voia să fie diferit de frații săi, dar Dumnezeu l-a făcut ceea ce era și nimeni nu putea să-i ia locul.

Nimeni nu poate lua nici locul tău, indiferent cât este de mic. Poate zici: „Eu sunt doar o casnică.” Așa este, dar nimeni nu poate să-ți ia locul. Dumnezeu v-a pus aceasta în marea lui gospodărie, pentru ca Trupul lui Isus Hristos să fie în ordine și să nu existe nimeni care să vă poată lua locul. Chiar dacă eu sau vreunul din ceilalți predicatori, am vrea să luăm locul lui Billy Graham, nu o putem face. Dar nici Billy Graham nu poate lua locul nostru. Înțelegeți? Fiecare din noi avem un loc. Astfel, unii sunt evangheliști, alții sunt profeți, alții, învățători sau păstori. Unele sunt casnice, alții sunt mecanici, fermieri sau orice altceva, dar Dumnezeu este Cel care v-a pus pe locul vostru.

Iosif era un profet. El nu putea face nimic împotriva faptului că tălmăcea visuri, nici pentru că avea vedenii. Fiți atenți cât era de sincer. Chiar dacă a pierdut relația bună cu frații săi, Iosif a rămas credincios pentru că a crezut visurile pe care le avusese. El a crezut visul în care a văzut că toți se vor pleca înaintea lui, snopii se vor apleca. S-a întâmplat pentru că a crezut. El era un credincios adevărat.

Mai am vreo cinci minute și încă vreo zece pagini de notițe. Fiți atenți, fiindcă mi-am notat aici un verset din Biblie.

Și Natanael a fost un credincios adevărat, așa-i? El a văzut ce s-a întâmplat, iar aceasta l-a mișcat, pentru că Isus i-a spus cine era; i-a spus că era un israelit adevărat în care nu era nici un vicleșug și că l-a văzut cum a stat cu o zi în urmă și s-a rugat sub un pom, chiar înainte să fie chemat de Filip. El era un credincios adevărat.

Acolo erau mulți care spuneau: „Acesta este duhul Satanei. Diavolul face vindecări divine.” Acel diavol bătrân trăiește și astăzi. Vedeți? Ei cred că diavolul face vindecare divină, dar Isus le-a spus: *„Dacă Satana scoate afară pe Satana, este dezbinat; deci, cum poate dăinui împărăția lui?”* (Matei 12.26). Cu alte cuvinte, El a zis: *„Satana nu poate face vindecări, pentru că Satan nu-l poate scoate pe Satan.”*

Deci, Natanael era un credincios adevărat. Astfel, când a văzut Cuvântul făcut trup,

credința lui a ieșit la suprafață și a zis: „Tu ești Hristosul, Tu ești Împăratul lui Israel.” Vedeți, el L-a crezut.

Același lucru s-a întâmplat cu femeia de la fântână: când L-a văzut, L-a crezut. Ea este o credincioasă. Dar unii spuneau: „Am auzit că înviezi morții. Avem aici un cimitir plin; vino și înviază-i, căci în felul acesta vom vedea dacă poți s-o faci cu adevărat.” Vedeți, era același diavol, care cu altă ocazie a spus: „*Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestor pietre să se facă pâini.*” Și tot el a fost când L-au scuipat în față, L-au bătut și au zis, în timp ce dădeau trestia de la unul la altul: „Dacă ne spui cine Te-a lovit, Te vom crede.” Soldații aceia râdeau de El: parcă plutea o amenințare din toate părțile, dar Dumnezeu este întotdeauna în scenă. Vedeți, El era acolo, pregătit pentru tot ce urma.

Isus a zis: „*Aș putea să rog pe Tatăl și El Mi-ar pune îndată la îndemână douăsprezece legiuni de înger.*” (Matei 26.53). Oh, ce ar putea să facă un înger? Și la porunca Lui ar fi venit douăsprezece legiuni de înger. Dar El avea de împlinit o lucrare și trebuia să-și facă datoria; trebuia să treacă prin acea încercare.

Și tu ai de făcut ceva. Dumnezeu are ceva de făcut și pentru tine. Poate aveți atacuri de inimă și necazuri, sau poate aveți descurajări, dar ne rugăm să le ocolim? Nu! „Doamne, trece-mă prin ele, indiferent ce este. Orice ar fi, nu mă lăsa să mă feresc de ele. Dacă-mi sunt destinate mie, dă-mi doar har să trec prin ele.” Aceasta este.

Uitați-vă la orbul Bartimeu. El știa că s-a spus: „Acesta este profetul din Galileea. Noi credem că El este Fiul lui David.” Poate că unii din credincioși i-au spus: „Noi credincioșii știm că El este Fiul lui David.” Astfel, Bartimeu știa că dacă El este Acela, atunci era Cuvântul. Mai mult, știa că dacă El era Cuvântul, putea deosebi gândurile inimii, așa că a strigat: „Fiul lui David, ai milă de mine!” Necredincioșii, membrii bisericii, strigau una și alta, dar lucrul acesta nu l-a oprit pe Bartimeu, ci a strigat: „O, Isuse, Fiul lui David ai milă de mine!” Poate El nici nu l-a auzit, dar știa că Îl strigă, de aceea S-a oprit și S-a întors spre el. Acesta era un credincios, iar El i-a zis: „*Credința ta te-a mântuit!*” Amin.

Femeii cu scurgerea de sânge i-a spus la fel: „Credința ta”, pentru că își zisese în inima ei: „Dacă mă voi putea atinge măcar de colțul hainei Lui, mă voi vindeca.” „Credința ta te-a mântuit.” Ea era o credincioasă adevărată.

Același lucru l-a salvat și pe William Dauch care stă acolo. Acum câteva zile a avut o slăbiciune și o criză de inimă. El este un bărbat de nouăzeci și unu de ani dar: „Credința ta te-a vindecat.” De ce? Pentru că el este un credincios adevărat.

Predicatorul Tom Kidd de aici, se apropie și el de vârsta de nouăzeci de ani. Când a avut șaptezeci și nouă de ani, a fost transportat la spital cu cancer la prostată. Doctorii au spus că nu mai există nici o speranță pentru el, dar în dimineața aceea, când ne-am rugat pentru el, l-am văzut pe acest patriarh mic stând cu fularul dat peste umeri și bătând cu bastonul în podea. Era atât de rău încât nu mai putea vorbi și a numit-o „bunică” pe o bătrână care stătea acolo și pe care o cunoștea de mulți ani. I-a zis: „Tu arăți albă ca zăpada”, pentru că nu mai gândea clar.

Dar atunci când puterea lui Dumnezeu a venit în cameră, s-a întâmplat ceva și el trăiește și astăzi. Aceasta s-a întâmplat acum patru ani, cu un bărbat care avea aproape optzeci de ani. El stă în seara aceasta aici, perfect sănătos și vindecat de cancer. Vedeți, nu un așa zis credincios, ci un credincios adevărat. Aceasta este. El crede! El îl ia pe Dumnezeu pe Cuvânt. A fost exact ca în cazul orbului Bartimeu. El era orb, dar a crezut că dacă va reuși să atragă atenția lui Isus asupra sa, va primi ceea ce cere.

Femeia cu scurgerea de sânge știa că dacă va reuși să atingă colțul hainei lui Isus, va primi ceea ce-și dorea. Tom știa că dacă mă voi ruga pentru el, va primi ceea ce dorea.

Cu aceeași credință a spus și Marta: „Fratele meu este mort de patru zile, dar și acum știu că dacă vei cere de la Dumnezeu, îți va da Dumnezeu.”

„Crede că fratele tău va învia,” i-a zis Isus.

„Da, Doamne, va învia în zilele din urmă când va avea loc învierea. Atunci va fi acolo, pentru că a fost un băiat bun.”

„Eu sunt învierea și Viața.”

„Da, Doamne, cred aceasta.”

„Unde l-ați îngropat?” Vedeți? Aceasta este tot. S-a terminat. Da, domnule.

Împărăteasa din Sud a venit în acea generație de necredincioși, a stat acolo și a crezut că ceea ce a văzut era de la Dumnezeu. Biblia spune că ea se va ridica la judecată împreună cu generația ei și o va condamna pentru că ea a venit de la marginile pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon.

Și Moise a fost un credincios adevărat. Biblia spune că la un moment dat a încercat să facă ceva de la sine, dar nu a reușit. Astfel, a încercat să scoată Israelul din Egipt, fiindcă știa că a fost chemat s-o facă. El a încercat cu socoteli, a încercat prin educația, dar nu a mers. Și atunci a luat calea lui Dumnezeu.

Ce s-a întâmplat? Într-o zi a văzut un rug care ardea și nu se mistuia, iar din el i-a vorbit Cuvântul și i-a spus: „**Eu sunt!**” El nu a spus: „Eu am fost,” nici: „Eu voi fi.” Ci a zis: „**Eu sunt Cel ce sunt.**” Da, și El mai este încă „**Eu sunt**” El este Cuvântul, Cuvântul veșnic și valabil pentru totdeauna.

Moise nu s-a îndoit. El a avut multe greutăți; natura era împotriva lui, totul era împotriva lui, dar cu toate acestea, s-a dus și a scos Israelul din Egipt cu un toiag strâmb pe care-l ținea în mână. Următorii lor s-au înecat în Marea Roșie, dar

Moise a condus poporul spre țara făgăduită. De ce? Pentru că L-a crezut pe Dumnezeu. Așa este. El era un credincios adevărat.

Am folosit o jumătate de oră pentru cei credincioși, dar trebuie să vorbesc și despre celelalte categorii. Mă voi grăbi pentru că acestea nu sunt atât de importante. Nu. A doua categorie sunt necredincioșii. Să vorbim puțin și despre ei. Ce face necredinciosul?

Noi am văzut ce face credinciosul; indiferent din ce rasă este, generație, începând de la Noe până astăzi -, el primește Cuvântul. Noi am putea avea aici o trezire de șase luni și să-i observăm pe cei care au crezut. Ei cred. Credinciosul nu pune nimic sub semnul întrebării, ci crede. Indiferent cum este, sau ce spune cineva, chiar dacă pare imposibil, el crede pur și simplu. Credinciosul crede. Ce crede el? Cuvântul, nu un crez înlocuitor; Cuvântul, nu denomi-națiunea; nu ce spune cineva, ci ceea ce spune Cuvântul. Vedeți? Acesta este credinciosul. El nu pune nimic sub semnul întrebării și nu zice: „Cum se poate așa ceva?”, „Dacă aș putea explica.” Aceasta o face necredinciosul. Pe credincios nu-l interesează ce va veni - dacă este Cuvântul, aceasta este tot ce contează. Acesta este adevărul. Acesta este credinciosul.

Dar necredinciosul? În continuare ne vom ocupa de el. Noi am văzut că necredincioșii au mers alături de ceilalți, cât timp au fost bătuți ușor pe umăr și au fost numiți ucenici. Cât timp a mers totul bine, a fost în ordine. Dar ce a făcut la un moment dat acest Bărbat despre care credeau că este un Profet? Când a venit Adevărul și mustrarea, altfel decât cum credeau ei, nu au mai putut primi Cuvântul.

Minunile le-au putut primi și le-au înfăptuit, dar Cuvântul nu! Astfel, deși au scos draci și au predicat Cuvântul, au continuat să fie necredincioși. Conform Luca 10, El i-a trimis pe cei șaptezeci, doi câte doi, și ei au scos draci, așa că Domnul a zis: *„Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.”* (Luca 10.18). Vedeți? Ei au scos draci, iar Iuda a făcut la fel.

Aici îi vedem pe necredincioși, pentru că atunci când Isus a început să spună că El era învierea și viața, și le-a zis: „Ce veți zice dacă-L veți vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?” (Ioan 6.62).

Când au auzit aceasta, ei au spus: „Bărbatul acesta încearcă să ne spună că a venit din cer. Aceasta este prea de tot! Nu putem crede așa ceva!” Dar El le-a replicat: „Ce este? Carnea despre care vorbiți nu folosește la nimic. Duhul este Acela care trezește.”

Acum o știți. Duhul trezește Cuvântul: Duhul face aceasta, nu un înlocuitor. Duhul, Duhul Sfânt trezește Cuvântul în voi și devine viu. Aceasta este. Voi îl primiți prin credință. Voi știți că este așa deoarece așa a spus Cuvântul, și Duhul trezește Cuvântul în voi. Acolo sunteți.

Voi întrebați: „Cum îi putem recunoaște pe necredincioși?” Când spuneți ceva cu care nu sunt de acord, vor pleca din mijlocul vostru, vă vor părăsi zicând: „Eu nu cred!” Oh, astăzi vezi aceasta tot mai des în lume! Este suficient să spui doar ceva și îi vei vedea imediat.

Eu îi observ pentru că vin la adunări în mulțimi mari. Stau aici, sunt atenți și așteaptă, să spui ceva. Și imediat ce spui: „Isus Hristos S-a identificat pe Sine ca Mesia, fiindcă era un Profet”, paharul este plin și pleacă. De ce? Pentru că sunt necredincioși. Voi spuneți: „Aceasta este părerea ta!”, dar nu este adevărat. Eu spun exact ce spune Biblia.

Deși erau ucenici, ei au plecat pentru că erau necredincioși; pentru că ceea ce au auzit era împotriva gândirii lor. Ei au zis: „Cine poate crede așa ceva?” Vedeți? Ei au ieșit afară dintre farisei și saducheii și au umblat cu El.

Să nu uitați că întotdeauna când se arată supranaturalul, apar aceste trei grupuri diferite. Așa a fost și în Egipt. Și aceste trei grupuri sunt: necredinciosul,

credinciosul și credinciosul prefăcut. Eu mi-am notat acest lucru, iar în seara aceasta voi explica cum este cu fiecare. Vedeți? Peste tot și întotdeauna găsim aceste trei grupuri.

Fiți atenți! Cei șaptezeci au plecat pentru că nu erau de acord cu ceea ce spunea El!

Noi nu trebuie să avem vreun gând, fiindcă este numai ceea ce spune El. De aceea trebuie să vă negați propria gândire. Spuneți ceea ce a spus El, pentru că aceasta este mărturia adevărată. „Mărturisire” înseamnă „să spui același lucru.” Dacă eu spun adevărul despre ceva, repet de fapt, ceea ce s-a întâmplat. Aceasta este o mărturie adevărată, iar El este Marele Preot al mărturisirii noastre. Înțelegeți acum? Prin ce dovedeți că sunteți corecți? Prin faptul că repetați numai Cuvântul lui Dumnezeu.

Cei șaptezeci au plecat. De ce? Pentru că nu erau de acord cu El. Înțelepciunea lor, apartenența lor, le spunea că este prea mult. Pentru ei era prea mult să creadă că acel Bărbat care stătea acolo și despre care toți credeau că era născut nelegitim, are dreptul să Se numească Dumnezeu, deși era doar un Om. Ei spuneau: „*Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, și pentru că Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.*” (Ioan 10.33). Dar Cuvântul spune că El era Dumnezeu: „...*Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.*” (Isaia 9.6).

Ei au lăsat deoparte chiar Scripturile pe care le citeau, deși în ziua aceea cântau Psalmul 22: „*Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit? Toate oasele aș putea să mi le număr.*” „*Să nu zdrobiți niciun os.*” Vedeți? În timp ce ei cântau în Templu acest Psalm, Jertfa atârna acolo și striga aceleași cuvinte pe care le spusese David cu opt sute de ani în urmă. De ce? Pentru că erau prea orbi ca să vadă.

Astăzi, același Dumnezeu care a vorbit despre timpul acesta, a venit jos și a făcut

ceea ce a făgăduit. Dar ei sunt prea orbi ca să vadă. Aceștia sunt necredincioșii. Ei pleacă și spun: „Nu pot crede asemenea prostii! În viața mea n-am auzit așa ceva!” Nu contează ce ai auzit. Biblia spune că El va fi aici, și acesta este Cuvântul Lui.

Ei n-au auzit niciodată de El, măcar că era acolo chiar cum era scris. Corect. Ei sunt necredincioși, la fel ca Eva. Ea a fost foarte religioasă, dar pentru că nu a crezut Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu, a trebuit să-și facă o religie din frunze de smochin, dar nu a mers. „Religie” înseamnă „acoperire.”

Cain a făcut la fel. El nu a putut să creadă deși a spus: „Dumnezeu este sfânt, Dumnezeu este curat, Dumnezeu este minunat, așa că voi culege flori, voi împodobi altarul cu ele și în felul acesta Îi voi arăta respectul meu. Apoi, voi îngenunchea și mă voi ruga înaintea lui Dumnezeu. Voi pune flori pe altar, pentru că după cum se știe, mama și tatăl meu au mâncat ceva mere, ceva fruct din grădina Eden și de aceea am fost scos afară. Dumnezeu nu poate respinge marea mea catedrală, pentru că am făcut totul cât se poate de frumos, și Îi voi atrage atenția.” Dar cel ce locuiește în frumusețe este Satan. Așa spune Biblia. Acesta este motivul pentru care Satan se folosește uneori de femeie ca momeală. Dacă o poate prinde, atunci poate trage în iad mai mulți bărbați decât o face prin toate barurile din țară. Așa este. Același lucru este valabil și pentru un bărbat frumos care nu se comportă ca un bărbat adevărat: poate conduce femeile la diavolul și să le trimită în iad. Fiți atenți! Satan locuiește în frumusețe. Ce a încercat el să facă la început? O împărăție mai frumoasă decât cea a lui Mihail. El s-a dus în Nord și a atras de partea lui a treia parte din îngeri.

Al cui fiu avea această natură în el? Fiul Satanei. Sigur că da. El a zidit altarul, a îngenuncheat și s-a rugat. A procedat la fel ca Abel, dar Abel știa că taina era sângele. Știa că ei se născuseră prin sex, prin sânge, așa că a luat un animal mic, l-a pus pe stâncă și i-a tăiat gâtul.

Fiți atenți! Dumnezeu i-a zis lui Cain: „De ce nu te închini ca fratele tău? Atunci vei proceda corect. Dacă faci bine, îți va merge bine și vei fi bine primit.” Dar nu, el

știa prea multe, așa că a refuzat Cuvântul original dovedit. Așa sunt copiii lui de astăzi!

Vedeți, Dumnezeu a depus mărturie despre jertfa lui Abel, iar Biblia consemnează acest lucru în Evrei 11. Dumnezeu a confirmat jertfa; a dovedit că a primit-o, că a fost conform Cuvântului și Planului Său.

Dar lui Cain i-a spus: „Fă același lucru și vei trăi!” Însă ce credeți, a renunțat la păreriile lui? Nicidecum! Pentru că era un necredincios, a trecut peste aceasta și s-a dus drept afară. Așa este. Așa a făcut Cain și așa a făcut Nimrod. De ce? Pentru că erau necredincioși și nu credeau Cuvântul.

La fel au făcut Nebucadnețar și Belșațar. Nebucadnețar l-a făcut pe Daniel zeului lui și l-a numit Belșațar. El a văzut lucrările făcute de Dumnezeu prin Daniel și le-a primit, dar credea că Daniel era un zeu și l-a numit „Belșațar.” Astfel, a făcut un chip care semăna cu el și le-a poruncit tuturor să se închine înaintea lui. Vedeți, împărăția neamurilor a intrat forțând închinarea la chipul unui om sfânt și se va termina cu forțarea închinării chipului unui om sfânt, vedeți, în același fel.

La începutul împărăției neamurilor, a apărut pe perete un scris într-o limbă necunoscută, care nu a putut fi citit decât de un profet, iar astăzi este scris din nou ceva pe perete: „I-Cabod”, care înseamnă că prezența lui Dumnezeu s-a depărtat de aceste lucruri. Așa este. Scrisul de mână este din nou pe perete și poate fi citit numai de o minte duhovnicească; de o minte care crede în lucrările duhovnicești și este născută din Duhul lui Dumnezeu.

Împăratul Belșațar s-a dus și a luat vasele Domnului ca să bea vin din ele. De ce? Pentru că era necredincios. El se gândea că este credincios, dar în realitate era un necredincios, pentru că nu credea Cuvântul. Așa este.

Și Ahab era un necredincios. El voia să pară credincios, dar în realitate era un

necredincios; umbla printre credincioși, dar în realitate era necredincios. Ce a făcut el? S-a căsătorit cu o idolatră și a adus idolatria în Israel. El era necredincios, noi știm aceasta.

Necredincioșii neagă că tot Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Prin aceasta, se dovedește clar că necredinciosul este un batjocoritor. El procedează într-un fel și spune că crede, dar neagă Cuvântul. El spune: „Ei bine, atât de mult din El este bun!”, dar dacă nu recunoaște totul, dovedește că este un necredincios. Voi trebuie să credeți fiecare silabă și fiecare literă, tot ce scrie Acolo. Dar dacă spuneți: „Aceasta nu pot crede!”, sunteți necredincioși.

Odată, un predicator mi-a zis: „Domnule Branham, nu contează câți oameni vindecați vrei să-mi prezinți, pentru că oricum nu voi crede!” „Sigur că nu poți crede,” am răspuns eu. „Tu ești un necredincios, de aceea aceste lucruri nu au fost date pentru tine.” Aceste lucruri au fost date pentru cei credincioși, nu pentru necredincioși.

Pavel a vorbit despre această categorie de oameni și a spus că vor fi „încăpățânați, îngâmfați, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu. Ei vor avea o formă de evlavie, dar tăgăduiesc Cuvântul și puterea Lui: *„Depărtează-te de astfel de oameni!”* Fiți atenți! Ei sunt cât se poate de religioși, dar tăgăduiesc că tot Cuvântul este adevărat; tăgăduiesc Cuvântul, deși este confirmat ca adevărat.

În fiecare epocă, Dumnezeu a dovedit Cuvântul acestor oameni despre care am vorbit, de la Noe până la Moise și în continuare prin toți profeții. Dumnezeu a vorbit prin supranatural și a dovedit Cuvântul, dar oamenii aceia s-au dus drept afară din El, L-au negat.

Aici sunt și cei șaptezeci de ucenici care au stat și au văzut tot ce făcea Isus și cunoșteau Scriptura. El le-a spus că acela era timpul în care trebuia să se întâmple aceasta, dar când a început să le vorbească despre Fiul omului, despre frângerea pâinii și așa mai departe, când s-a dus înainte spunându-le despre lucruri mari și

duhovnicești, ei au spus: „Aceasta este o vorbire prea tare!”

Dar El a continuat: „Ce-ați zice dacă L-ați vedea pe Fiul omului întorcându-Se de unde a venit? Duhul dă viață, carnea nu folosește la nimic!” Și L-au părăsit. „Așa ceva nu putem crede!” și au plecat de la Cuvânt. N-au stat nici măcar să vadă ce se va întâmpla. Așa este necredinciosul.

Deci ce se întâmplă? Noi observăm că acești oameni, acești credincioși formalști, cu o evlavie religioasă, nu reușesc să vadă Adevărul identificat al Cuvântului lui Dumnezeu deoarece este împotriva la ceea ce cred ei.

Vedeți, nu este important ce credeți, nici cât de loiali sau de religioși sunteți, aceasta nu are nimic a face cu ceea ce vorbim. Sinceritatea nu are nimic a face cu aceasta. Eu am întâlnit oameni cu adevărat sinceri, am văzut păgâni care și-au ars copilașii și mame care i-au aruncat la crocodili. Aceasta este mai mult decât ar putea face un creștin. Vedeți? Ei sunt foarte sinceri în ceea ce cred, dar cu toate acestea sunt sinceri greșiți.

Oamenii spun: „Ei bine, biserica aceasta a rezistat!” Dacă ceea ce credeți este contrar Cuvântului, sunteți sinceri greșiți. „Eu nu cred în așa ceva.” Și totuși, așa spune Biblia. Vedeți? „Eu nu cred că trebuie să facem aceasta.” Pe mine nu mă interesează ce gândești tu că trebuie să faci. Dumnezeu a spus că trebuie făcut și aceasta este tot!

„Aceste semne îi vor urma...” Unde? „Până la marginile pământului.” Cui să vestească? „La orice făptură.” Și aceasta nu trebuia să fie doar atunci, ci este și va fi.

Noi ne bucurăm de Mesajul acestui ceas, de prezența lui Dumnezeu. Acum spre seară, când Luminile strălucesc și lucrurile s-au deschis, Cuvântul este confirmat și legitimat ca Adevărat. Ambele sunt dovedite: profețit și împlinit. Tot timpul v-a fost

dovedit, prin știință și prin alte mijloace, că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, așa că, dacă un om se leapădă de această descoperire, dovedește că este un necredincios fără nădejde. El este amortit de puterea Satanei și nu mai este nici o nădejde pentru el. Niciuna!

Ce urmează acum? I-am văzut pe credincios și pe necredincios, deci urmează categoria a treia: credinciosul prefăcut sau formalist. Gândiți-vă că toți trei au stat împreună, iar acești prefăcuți fac și astăzi la fel ca tatăl lor, Iuda. Acolo erau Petru și ceilalți apostoli, credincioșii adevărați, cei șaptezeci, necredincioșii, și Iuda, formalistul care a mers alături de ei. Vedeți? El era un creștin prefăcut. Și ce fac acești prefăcuți? Aceștia sunt soiul care stau până pot găsi o greșeală în El. Ei caută tot timpul o fisură, caută un motiv, un prilej favorabil, iar când îl au, trădează. Aceasta așteaptă ei.

Necredinciosul nu așteaptă mult. El refuză imediat și pleacă, dar credinciosul adevărat crede și rămâne indiferent ce se întâmplă. El îl crede oricum, pentru că este Cuvântul. Aici aveți cele trei grupe sau categorii.

Bătrânul necredincios va pleca imediat ce se spune ceva ce nu-i convine. Frate, când face aceasta, își arată culorile; el este un necredincios. Apostolii au spus: „*Au plecat dintre noi pentru că de la început nu au fost dintre ai noștri.* Ei au început cu noi și au mers cu noi, ce le-a tăiat alergarea?” Vedeți? „*Au plecat pentru că nu erau dintre ai noștri.*” Când au văzut Cuvântul desăvârșit mișcându-se înainte, au vrut să găsească un fel de truc cu care să poată lucra, dar credinciosul adevărat nu pune nimic sub semnul întrebării.

Este scris în Cuvânt și aceasta este tot: el crede și merge înainte numai după Scriptură. Dacă nu este scris, depărtați-vă de acolo, indiferent ce se întâmplă. Trebuie să fie scris. Credincioșii adevărați văd Cuvântul scris și îl cred. Ei îl văd pe Dumnezeu mișcându-se în Cuvânt, văd ceasul, Mesajul,

timpul și umblă cu El.

Cum s-o fi plimbat Pilat în noaptea aceea, cu conștiința încărcată și încercând să se justifice? Fără îndoială că a strigat: „Mi-am spălat mâinile toată seara, așa că nu pot înțelege de ce nu sunt totuși curate? Nu voi putea să-L întâlnesc niciodată, pentru că am sânge pe mâini.” Puteți înțelege? Să nu vă faceți niciodată vinovați de acest lucru!

El este în mâinile voastre și există o singură cale de scăpare: să-L primiți! Așa este. Deveniți o parte din El, fiindcă de aceea a fost vărsat sângele Lui!

Credinciosul prefăcut stă cât se poate de pios, dar în inima lui încearcă să afle cum o faceți. Oh, dacă țara aceasta nu este plină de batjocoritori, nu este niciunul! Ei sunt ca Iuda. Așa este. Un astfel de om întinde tot timpul mâna după bani, ca Iuda, care a fost casierul. Un lucru este clar: pe unul ca acesta îl interesează numai banii și își întinde tot timpul mâna după ei. El procedează ca un credincios adevărat, dar în inima lui este un prefăcut.

Voi știți că el nu a putut să-L păcălească pe Isus. După ce au plecat cei șaptezeci și credincioșii și-au ținut poziția, Isus le-a zis: *„Totuși, mai este cineva printre voi. Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Și totuși unul din voi este un drac.”* (Ioan 6.70). Isus a știut de la început aceasta, pentru că El era Cuvântul și cunoștea tainele inimii.

Ce tare era acest Cuvânt! Opriti-vă o clipă și adânciți-vă în El! Cât de greu a trebuit să fie pentru El să umble cu un om care îl numea „Frate”, știind tot timpul că acela era vânzătorul care urma să-L vândă pentru treizeci de arginți. Cât de greu era să ascundă aceasta în sufletul Lui și să umble alături de el! Biblia spune că Isus l-a numit pe Iuda „prieten”. *„Prietene, nu am fost tot timpul cu voi? Ce ai venit să faci, fă!”* (Matei 26.50). În inima Sa, El a știut de la început cine era cel care urma să-L vândă, dar nu a spus nimic.

Așa este credinciosul prefăcut: așteaptă întotdeauna momentul potrivit. El va merge alături de voi, va cânta cu voi și va spune: „Oh, eu cred aceasta și cealaltă,

dar știi, am auzit pe cineva care zice așa și așa.” El a avut urechile deschise pentru acele lucruri.

Dar credinciosul adevărat nu aude nimic în afară de Cuvânt. El este atent numai la Cuvânt și nu caută fisuri și nici lucruri pe care le poate suci, ci Îl crede pe Dumnezeu și merge pur și simplu înainte. Acesta este credinciosul adevărat.

Măsura necredinciosului este plină într-o clipă. El nu poate sta nici măcar zece minute să asculte Mesajul, ci trebuie să se ridice și să plece. De ce? Pentru că este contrar cu ceea ce crede el și nu vrea să mai audă așa ceva. De aceea, iese afară și pleacă.

Credinciosul prefăcut, Iuda, se ține drept înainte. Acesta este înșelătorul. Acesta este ticălosul, dacă am voie să folosesc un astfel de cuvânt. Iuda rămâne mai mult timp. Uneori, acești credincioși prefăcuți sunt foarte iubiți de popor. Așa este. Unii dintre ei sunt oameni puternici, educați, cu diplome de doctori, plăți mari și orice lucru; ei sunt atât de vicleni, cum numai fiii Satanei ar putea fi.

Vedeți? Satana a venit acolo și a fost de acord cu fiecare Cuvânt. El a așteptat până a găsit punctul slab al Evei, apoi și-a folosit puterea ca s-o seducă și s-o trădeze. Așa este Satan; și el a venit în fiecare epocă în forma unui Iuda.

Acela era Satan în prima epocă. Cum era el? Era de acord cu Cuvântul până în cele mai mici amănunte, căutând însă tot timpul să găsească o singură slăbiciune, un singur punct slab.

Și aceasta face Iuda chiar acum. El vine în adunare și este atent să găsească acea pată mică de care are nevoie, iar atunci zice: „Oh, aceasta este! Aceasta este!” „Oh, s-a făcut așa!” Vedeți? Așa se întâmplă întotdeauna. Exact așa.

Mulți dintre voi și-l amintesc pe bărbatul care a venit în seara aceea pe platformă. El credea că numerele din rândul de rugăciune sunt citite prin telepatie. Vedeți? Frate, el era sigur că așa era. Aparținea unei biserici care nu credea tot Cuvântul și se gândea că are ceva. Eram foarte obosit, iar frații se pregăteau să mă scoată afară.

Aceasta s-a întâmplat la Windsor, Ontario, Canada, iar bărbatul de care vă spun era venit din Detroit, Statele Unite. Purta un costum gri și cravată roșie. Era un bărbat arătos și inteligent, iar când a venit pe platformă, i-am zis: „Vrei să-mi dai mâna? Sunt epuizat din cauza vedeniilor, dar dacă vrei, pot să-ți iau mâna.” Nu i-am dat prea multă atenție, iar când i-am luat mâna, i-am zis: „Domnule, poți merge mai departe pentru că nu este nimic rău cu tine.”

„Oh, sigur că este ceva”, a spus el.

„Dă-mi voie să văd”, am răspuns eu, după care am adăugat: „Nu, nu este nici un semn. Ești pe deplin sănătos.”

„Uită-te la numărul de rugăciune,” a insistat el.

„Pe mine nu mă interesează ce ai scris pe acel număr. Eu n-am nimic a face cu el.” Vedeți, eu n-am stat pe gânduri. Eram obosit și epuizat, dar harul lui Dumnezeu era încă acolo.

Dacă El vă trimite în lucrare este obligația Lui să aibă grijă de voi. Acela nu sunt eu; este El. El L-a trimis. Eu trebuie numai să stau pe ceea ce este Adevărul.

Noi știm că atunci când a fost trimis de Dumnezeu în Egipt, Moise a aruncat toiagul la porunca Lui și toiagul s-a transformat într-un șarpe. Dar vrăjitorii au făcut același lucru. Ce mai putea face Moise decât să stea și să aștepte harul lui Dumnezeu?

Aceasta era tot ce putea face, iar eu eram în aceeași situație. El împlinise tot ce i se poruncise și știți ce a urmat, nu-i așa?

Bărbatul care era în fața mea a insistat: „Uită-te la numărul de rugăciune, pentru că acolo este ceva.”

„Poate ai o credință atât de mare încât totul a trecut deja.” Spuneam aceasta fără să fiu atent sau să mă gândesc ce voia de fapt. Dar el și-a descheiat haina, s-a bătut în piept și a zis adresându-se adunării: „Aici o aveți!” Atunci m-am gândit: „Ce se întâmplă de fapt? Și el a continuat: „Aici o aveți. Vedeți șarlatania?”

Acesta este Iuda al vostru, un om religios, predicatorul unei denominațiuni mari! „Aici o aveți!” a repetat el. Eu am avut „așa multă credință.” Acum este atât de slab încât nu poate citi prin telepatie. Nu mai știe ce am scris. Credința mea nu a fost atât de mare încât să treacă totul. Problema este că eu am scris ceva pe numărul de rugăciune, dar el nu o mai poate prinde. Vedeți? Aceasta este șarlatania!”

Când am auzit ce spune, m-am gândit: „Ce se întâmplă aici?” Și atunci a venit Duhul lui Dumnezeu, așa că m-am întors spre acel bărbat și i-am zis: „Domnule, cum ți-a pus Satana în inimă gândul să-L înșeli pe Dumnezeu?” Un Iuda modern. Și am continuat: „Tu aparții de biserica lui Hristos. Iertați-mă, dar așa am spus: „Ești predicator în biserica lui Hristos și vii de departe, din Statele Unite. Bărbatul în costum albastru care stă acolo alături de soția lui și de soția a ta, ați fost aseară împreună într-un local și ați stat la o masă pe care era o față de masă verde. Ți-ai închipuit că ceea ce se petrece aici este telepatie, și ai venit în seara aceasta aici.”

Când a auzit aceste cuvinte, bărbatul cu costum albastru s-a ridicat și a zis: „Acesta este adevărul. Dumnezeule, ai milă de mine!” Eu am continuat: „Domnule, tu ai scris TBC și cancer”, iar acum le ai. Sunt ale tale, îți aparțin.” Bărbatul m-a prins de pantalon și a strigat: „N-am vrut aceasta!” Dar eu i-am răspuns: „Nu pot schimba nimic. Aceasta este o problemă între tine și Dumnezeu. Ți-ai scris singur

destinul pe acel bilețel.” Vedeți? El a primit chiar atunci acele boli și cu aceasta, cazul a fost încheiat.

Aceștia sunt credincioșii prefăcuți, înșelătorii. Ei încearcă să găsească o greșeală la Dumnezeu și în Cuvântul Său. Aceștia sunt Iude. Vedeți cum a ieșit Iuda? Vedeți cum a ieșit omul acela? Acesta este felul în care se fac cunoscuți credincioșii prefăcuți. Credincioșii prefăcuți! Oh, ei sunt foarte educați și uneori vin cu probe puternice între Cuvânt și părerile lor. Când se întâmplă aceasta, ei se pecetluiesc pentru denomițiunea lor exact cum a făcut premergătorul lor, Iuda. Iuda s-a vândut denomițiunii lui; L-a trădat pe Isus, Cuvântul și L-a vândut denomițiunii lui, L-a trădat pe Isus Hristos după ce a susținut că face parte dintre ucenici.

Uneori, predicatorii susțin că sunt slujitorii lui Hristos, dar când văd că Cuvântul este identificat deplin și este dovedit pentru ziua aceea, când este dovedit că este Mesajul orei, ei se vând pentru popularitate, pentru cultul lor. Același lucru l-a făcut Iuda, care l-a vândut pe Isus la farisei și saducheii. Duhul acela nu a murit, ci este printre credincioși, credincioși prefăcuți și necredincioși. Acesta este adevărul. Iuda a mers alături de ei, dar la un moment dat L-a vândut pe Isus pentru treizeci de arginți. Mulți oameni din zilele noastre fac aceasta din cauza venitului; ca să primească o sută de dolari în plus pe săptămână. Ei îl neagă pe Dumnezeu, care S-a descoperit în mijlocul lor și le-a adus Viața prin Cuvântul deplin.

Atunci ei spun: „Oh, zilele minunilor au trecut!” sau: „Astăzi, Dumnezeu nu mai are nevoie de așa ceva!” „Eu cred în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu! „Slăvită să fii tu, Maria, mama lui Dumnezeu; binecuvântată ești tu între femei!” și toate celelalte lucruri pe care le mai spun. Unii zic: „Noi credem în crezul apostolic. Eu cred în Dumnezeu Tatăl, Atotputernicul Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului. Cred în sfânta biserică romano-catolică”, și toate aceste lucruri.

Spuneți-mi când au avut apostolii un astfel de crez? Dacă ei au avut vreun crez, acela este scris în Fapte 2.38: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Dacă există vreun crez la ei, era acesta. Ei nu au avut niciun crez. Acela era

Cuvântul. Acesta este adevărul și El rămâne întotdeauna Același. Aceasta este rețeta pentru vindecarea bolii păcatului: „...apoi veți primi darul Sfântului Duh.” Vedeți? „Pocăiți-vă și botezați-vă spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.”

Dar ei se pecetluiesc afară, ca Iuda. Acesta este credinciosul prefăcut. Unii dintre ei sunt oameni foarte talentați. Fiți atenți la acest fel de indivizi, pentru că sunt oameni foarte vicleni. Să nu dați nici o atenție celui care se enervează repede, sare în sus la fiecare cuvânt și fuge afară cum nu îi convine ceva. Un astfel de om este un necredincios, dar credinciosul prefăcut care rămâne un timp este un Iuda.

Am să enumăr câteva persoane cu talente. Poate n-ar trebui s-o fac, dar am să le numesc: Elvis Presley, Red Floey, Ernest Ford, Pat Boone. Elvis Presley este pentecostal; Pat Boone este din Biserica lui Hristos, Red Floey este diacon tot în Biserica lui Hristos, iar Ernest Ford este metodist. Toți sunt oameni talentați, eleganți și văzuți la televiziune, iar oamenii spun despre ei: „Nu sunt religioși? Păi, cântă cântări creștine.” Aceasta nu înseamnă nimic. Ei înșală oamenii.

Ce câștigă prin aceasta? Iuda a primit treizeci de arginți. Elvis are un parc plin cu Cadillacuri și milioane de dolari pentru discurile scoase, și la fel Pat Boone și ceilalți. Pe mine nu mă interesează de care biserică aparțin, aceasta este fățărnicie. Este o credință prefăcută, o fațadă, pentru că viața lor dovedește că ceea ce fac nu este corect.

Mai sunt și marii organizatori cu talente și înțelepciune lumească. Ei sunt bărbați deștepți, intelectuali și pretind că predică Evanghelia, dar dați-mi voie să vă spun că un bărbat care a fost școlit în acest domeniu, nu este predicator, ci ține o prelegere. Aceasta este problema de astăzi: noi avem oratori.

Isus nu a spus niciodată: „Mergeți și instruiți-vă ca să faceți aceasta!” ci a zis: „Mergeți, predicați Evanghelia, și aceste semne și minuni vor urma predicii voastre.” Vedeți? Vedeți?

Să nu ne uităm după unul care ține discursuri și prezintă totul atât de împodobit, încât ai impresia că ești în prezența unui Arhanghel. Nu este așa! Ei au o formă de evlavie, dar cel care lucrează este oratorul, nu Duhul Sfânt.

Și poate vine cineva care nu cunoaște nici măcar Abecedarul, dar are puterea credinței și Cuvântul și poate arăta că Duhul Sfânt mai face și astăzi lucrări despre care omul nu știe nimic, și-l neagă. Desigur. Vedeți? Ia te uită.

Oameni mari! Ei sunt organizatori, le merge bine, au succes, sunt inteligenți și plini de înțelepciune lumească, la fel ca Satana, care a amăgit-o pe Eva, această femeie mică și neajutorată. El a venit direct la ea și a încercat s-o convingă că va deveni mai deșteaptă ca înainte, adică tocmai ce dorea ea. În loc să stea tare pe ceea ce spunea Cuvântul, a acceptat ceea ce-i vindea el: că ar putea deveni mai înțeleaptă; și astfel a primit produsul lui. Și astăzi ei fac la fel, deși „înțelepciunea lumii este nebunie înaintea lui Dumnezeu.” Da, domnule.

Oh, același lucru l-au făcut fariseii cu înțelepciunea pe care o aveau, și la fel se întâmplă astăzi! Dar ei neagă tot Cuvântul lui Dumnezeu.

Deși a fost dovedit clar înaintea lor, ei încearcă să găsească ceva și spun că este o șarlatanie. De ce fac aceasta? Pentru că nu au claritate și nu pot crede. Poți să le spui orice, pentru că se vor întoarce oricum la lucrurile vechi. Vor rămâne la ele pentru că nu sunt străpunși de Cuvânt. Priviți-i cum stau liniștiți un timp și așteaptă o fisură. Aceasta este tot ce vor.

Cel care ne ține și ne conduce este harul lui Dumnezeu, pentru că în Cuvântul Lui nu există nici o fisură, ci avem o Evanghelie dreaptă. Eu am spus întotdeauna: „Dacă vedeți sau auziți că învăț sau fac ceva ce nu este conform Cuvântului lui Dumnezeu, vă rog să veniți și să-mi spuneți.” Iată Lucrul care acoperă fisurile care încercați să le aflați. Îndreptați-vă privirile spre El și atunci nu veți vedea nici o fisură, pentru că nu există.

Iuda a crezut că a găsit una. Așa este. Acest ins s-a gândit că a găsit una. Adesea, ei cred că au găsit una, dar se dovedește că nu este adevărat. Aceștia sunt credincioșii prefăcuți, fățarnicii. Ei stau 99% pe Cuvânt, la fel ca Eva. Ba chiar 99,9%, dar acea zecime lipsă a cauzat toată moartea și suferința.

Aceasta condamnă organizația, pentru că ei nu iau tot Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt credincioși prefăcuți. Așa a fost întotdeauna. Ei tăgăduiesc Cuvântul adevărat și legitimat. Acești oameni au existat întotdeauna, în fiecare generație și au fost cât se poate de religioși.

Acum mă voi apropia de încheiere pentru că am luat încă o jumătate de oră.

Isus ne-a avertizat că în zilele din urmă va exista acest soi de oameni, care sunt foarte asemănători credincioșilor adevărați, așa că, dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Cine sunt ei? Ei sunt Iude, oameni care merg atât de departe. Ei pot să plângă, să jubileze, să pretindă că scot draci și toate celelalte. Dar după aceea întorc spatele și resping Cuvântul. Exact! Ei au doar o formă de evlavie și vor fi aproape...

Priviți cât de departe a mers Iuda. Duhul lui Iuda a mers în Evanghelie până aproape de Rusalii. Dar când a venit timpul să se boteze în Numele lui Isus Hristos și toate celelalte lucruri care merg cu botezul Duhului Sfânt, a plecat; și-a arătat culorile! Acest duh poate trăi în denomi-națiune până când ajunge drept în acel Adevăr, apoi cade înapoi, ca duhul care este peste ei, care a vestit venirea lor; la fel cum a vestit Ioan venirea lui Isus. Voi ziceți: „Isus a spus că ei sunt foarte aproape.”

Aleșii sunt cei al căror nume a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii și cred tot Cuvântul Vieții. Aceia sunt cei aleși.

Fiți atenți la oamenii aceștia! Vă spun aceasta cu frică, respect și dragoste

dumnezeiască, pentru că dacă nu o fac așa, am nevoie eu însumi de o chemare la altar. Isus a spus că, dacă ar fi cu putință, ei îi vor înșela chiar și pe cei aleși. Aceste cuvinte nu se referă la metodiști sau bapțiști. Noi știm că ei sunt necredincioși de la început. Aceia sunt organizația pentecostală care a devenit o denominațiune. Ei și-au tras liniile lor, fără Cuvânt, au trasat granițe, și-au făcut propriile organizații și au închis Cuvântul afară. Ei îi vor înșela chiar pe cei aleși, atât de perfect seamănă! Ei plâng, jubilează, sar în sus și-n jos și pretind că au servicii de vindecare. Aceasta a făcut și Iuda, și toți ceilalți. Ei au plecat, au venit înapoi, s-au bucurat și au avut numele scrise chiar în Cartea Vieții Mielului.

Dar amintiți-vă, Mireasa nu face parte din grupul acesta. Ea merge în Răpire.

Acum mă refer la judecată, judecata s-a stabilit. „Și au fost deschise cărțile despre cei răi; și a fost deschisă o altă Carte, Cartea Vieții.” Mireasa era acolo ca să judece. Vedeți? Vedeți? „Altă Carte s-a deschis, Cartea Vieții.” Aceasta se întâmplă când se separă oile deoparte și caprele de partea cealaltă. Vedeți, au existat oameni care au murit fără să aibă posibilitatea să audă Cuvântul. Ei sunt aceia care vor fi separați.

Fiți atenți! „...dacă este cu putință, chiar și pe cei aleși.” Fiți atenți la grupul acesta, fiindcă este grupul care a mers întotdeauna împreună cu voi. „Da, frate. Aleluia! Da, slavă lui Dumnezeu!” Totuși, în adâncul inimii tale știi ce fac ei în biserică. Ce? Atrag o gloată ca să stoarcă fiecare bănuț de la ei. Credeți că nu știu aceasta? Ei cred că eu habar n-am, dar știu foarte bine.

Isus a știut de la început cine era înșelătorul. Vedeți? Vedeți? Dar ce a făcut El? A așteptat până la timpul acela. Așa trebuie să facem și noi întotdeauna: să așteptăm până la timpul acela și să nu facem nimic de la noi înșine. Așteptați momentul potrivit!

„...au o formă...” Ei merg împreună cu voi dar sunt grupul înșelător. Fiți atenți la acest soi de oameni: nu la cei credincioși, nici la cei necredincioși, ci la credincioșii

prefăcuți. Oh, vai! Ce fac aceștia? Merg împreună cu voi până când cred că găsesc ceva. Ei storc fiecare bănuț de la oameni și adună grămezi în aceste organizații mari care sunt absolut împotriva Cuvântului: și ei știu aceasta. Vedeți? O știu bine, dar nu-i afectează nimic din ceea ce le spui, ci îi avertizează pe oameni, înainte să ajungă acolo, și le spun: „Nu-l ascultați!”

Un bărbat din Ohio a avut îndrăzneală să vină pe platformă, după ce a fost vindecat fratele Kidd, și să spună: „Fără îndoială, fratele Branham este un profet când se află sub unger, dar când îl părăsește ungera, să nu credeți învățătura lui pentru că este greșită.”

El nu știa că Dumnezeu îmi descoperise ce va spune, în timp ce mă aflam în camera mea. Așa se face că l-am înfruntat și i-am zis: „Cum poate spune un om așa ceva, când Dumnezeu dovedește că este Adevărul? Vedeți, nu eu am spus că sunt un profet, ci el a zis aceasta.”

În Vechiul Testament, cuvântul „profet” înseamnă „văzător”, iar în engleză înseamnă „predicator.” Dar văzătorul Vechi Testamental era un bărbat care avea „interpretarea divină a Cuvântului lui Dumnezeu”; el era legitimat de Dumnezeu prin Cuvântul care venea la el și-l prevestea.

Când vine cineva și spune că este profet, dar învățătura lui este falsă, dacă acesta nu este un lucru făcut pentru bani, ce este? Ceasul când aceste lucruri vor fi date pe față este aproape. Aceștia sunt credincioșii prefăcuți. Ei vă bat pe umăr și vă numesc „frate”, exact cum a făcut Iuda, dar gândiți-vă că El l-a cunoscut de la început, iar astăzi este la fel. Da, domnule.

Gândiți-vă la aceasta, toți cei care ascultați această bandă. Voi sunteți în una din aceste trei categorii. Acesta este adevărul. Acum vom încheia. Dacă într-o zi va trebui să părăsesc lumea aceasta, benzile acestea vor continua să răsune. Așa este. Voi faceți parte din una din aceste categorii. Nu puteți scăpa. Trebuie să fiți într-una din ele.

Identificați-vă cu un caracter din Biblie care a crezut Cuvânt legitimat, și vedeți dacă credeți Cuvântul așa cum L-am dovedit în seara aceasta și pe care El L-a dovedit întotdeauna ca fiind adevărat. Cuvântul a fost întotdeauna în contradicție cu crezul general.

Lăsați-mă să vă întreb ceva: Dacă ați fi trăit în zilele lui Noe, de care parte ați fi fost? De partea bisericii, sau de partea lui Noe, a profetului? Dacă ați fi trăit în timpul lui Moise, ați fi crezut mesajul adus de el, mesajul care a fost confirmat și susținut de Dumnezeu? Sau v-ați fi dus cu Core, Datan și cei care au spus: „Nu ești singurul bărbat sfânt! Și alți bărbați pot face ceea ce faci tu!”? Voi trebuie să aparțineți de o categorie, și aparțineți cu siguranță de una din ele.

Ați fi fost de partea lui Daniel sau a bisericii care era adunată la petrecerea lui Nebucadnețar? Ați fi stat undeva deoparte sau ați fi participat la acea serbare păgână?

Ați fi fost de partea lui Ilie, a bărbatului care stătea singur și despre care se spunea că este un bătrân cicălit care și-a pierdut mințile? El stătea acolo sus pe munte, cu chelia strălucind în soare și cu toiagul său strâmb în mână. Era un tip tare ciudat. Ați fi fost de partea lui sau ați fi fost cu preoții și cu toți ceilalți, pentru a o vedea pe Izabela și pe celelalte femei cu îmbrăcăminte modernă? Ilie a mers împotriva lor și i-a muștrătat cât de tare a putut. Unde ai fi dus-o pe soția ta? Gândiți-vă în seara aceasta și puneți-vă în situația aceea.

În zilele lui Isus ați fi fost de partea Lui, deși nu avea hârtii de acreditare? El nu aparținea de nici o denominațiune, iar ei L-au întrebă: „De la ce școală vii, căci nu Te avem în registrul nostru? De unde ai înțelepciunea aceasta? Cum ai ajuns la această învățătură deosebită, pentru că noi nu te-am învățat așa ceva? Ce școală ai urmat? Ești metodist, presbiterian sau baptist?” El nu aparținea de niciuna din aceste partide. Așa este. El era Cuvântul. Acesta este adevărul, frate.

V-ați pune de partea Lui sau a fariseilor cu credință modernă? V-ați pune de

partea Lui sau a bătrânului preot evlavios care părea foarte gingaș și bun? V-ați pune de partea Lui sau a organizației care există de la Conciliul de la Niceea încoace? Sau v-ați pune de partea organizației ieșite din mesajul lui Luther? În care categorie ați fi fost? Ați fi stat cu Cuvântul, când L-ați fi văzut susținut și dovedit ca fiind Mesajul zilei? Sau poate ați fi luat poziția bisericii? Puneți-vă în seara aceasta în situația aceea și răspundeți-vă singuri.

Ați fi fost cu apostolii care L-au urmat pe Isus și au trăit acele evenimente deosebite? Ați fost alături de El când le-a spus în față acelor predicatori bătrâni și stimați, care studiau Cuvântul: „*Șerpi și pui de năpârci...*”? El le-a zis: „*Ați făcut din Casa mea o peșteră de tâlhari, plină de oasele morților. Voi sunteți doar niște pereți văruiți în alb, o generație de vipere!*” Ați fi stat un astfel de încăpățânat, care îi certa, îi muștra și le spunea: „*Care din voi Mă poate învinui de păcat? Oare nu fac tocmai ceea ce a spus Tatăl să fac?*”

Ei ziceau: „Nu-L ascultați! Individul acesta are un duh rău. Este nebun! Nu este în toate mințile. Este stăpânit de un duh al diavolului și face acele lucrări printr-un duh de ghicire.

Mama lui a rămas însărcinată înainte de a se căsători cu bărbatul ei. Ce școală a făcut El? Nu avem nici o dovadă că ar fi absolvit vreo facultate!” Și cu toate acestea, i-a uluit și i-a confruntat pe preoți cu Cuvântul lui Dumnezeu, măcar că avea doar doisprezece ani. De la ce școală a venit El? De la cea de sus: „*...Îl veți vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte.*” (Ioan 6.62). Aceasta era școala Lui.

Ați fi fost cu apostolii, de partea acestui Bărbat, când a venit încercarea puterii sau ați fi plecat cu cei șaptezeci și ați fi zis: „Dacă înveți astfel de lucruri și spui că ești Fiul omului, ne întoarcem în biserică noastră. Cine ești de fapt? Ce ești? Un om ca noi. Am mâncat împreună cu Tine, iar acum încerci să ne spui că ești deosebit! Te-am urmărit și am văzut toate slăbiciunile Tale. Te-am văzut plângând și Te-am văzut când ai făcut aia și cealaltă. Am fost cu Tine când ne-am dus în pustie și multe altele. Tu, care ești doar un Om, vrei să zici că vii din cer? Aceasta este prea

mult!" Te-ai fi dus cu aceia? Te-ai fi dus cu cei șaptezeci? Sau te-ai fi dus înainte cu apostolii și Hristos?

Când s-a ridicat sfântul Martin și a încercat să mențină în biserică botezul în Numele lui Isus Hristos; atunci când a încercat să mențină semnele și minunile, biserica romano-catolică l-a condamnat; când a fost renegat și scos afară pentru că s-a împotrivit închinării la tablourile celor morți, ați fi stat de partea bisericii catolice sau ați fi stat cu Martin? El a respins dogmele introduse de biserică și a spus: „Numai Cuvântul este Adevărul!” Dumnezeu l-a legitimat prin semne și minuni, și tot ce proceea se împlinea. Niciunul dintre preoți nu a putut face nimic împotriva lui, pentru că Dumnezeu era cu el în toate. V-ați fi pus de partea lui Martin sau te-ai fi dus cu crezul Catolic?

Acum stau în fața voastră Cuvântul lui Dumnezeu și dogmele bisericii, ce veți primi? Ce spune Cuvântul sau ce spune biserica?

Gândiți-vă că în toate epocile a fost la fel ca astăzi. Întotdeauna, printre oameni există o credință populară, care este numai puțin contrară Cuvântului adevărat, pentru că niciodată nu a fost o negare directă. Oh, nu! Antihristul nu neagă Cuvântul. Sigur că nu. El spune că Îl crede, doar că nu face întocmai cum este scris. Vedeți? Vedeți?

Satana a vorbit cu Eva. Ea a crezut Cuvântul, în afară de puținul care i l-a spus el. Vedeți? Ei primesc totul, în afară de un amănunt: poate fi vorba de botez sau de altceva. Voi trebuie să luați fiecare bucățică din El întocmai cum este scris. S-ar putea să trebuiască să faceți din nou primele fapte, dar aceasta este ceea ce spune Cuvântul. Care a fost trucul cu care a venit la început la Eva? Să nu creadă chiar tot și să lase deoparte numai puțin din Cuvânt.

Aceasta duce la separă oamenilor în cele trei categorii. Cuvântul separă oamenii. În fiecare epocă a fost așa, pentru că Dumnezeu îngăduie să se întâmple aceasta. Astfel, El vine și legitimează Cuvântul și imediat se ridică cei care cred cu

adevărat.

Dar lângă ei sunt și cei care pretind că sunt credincioși. Ei cred Cuvântul și nu se întorc să plece imediat, cum fac cei necredincioși, dar cum vine ceva ce este altfel decât au crezut, indiferent cât de mult este confirmat de Dumnezeu acel lucru, se întorc și pleacă. Vedeți? Ei vin până când se ivește posibilitatea să spună: „Aha, acum o aveți!” și fac întocmai ca Iuda. „Am știut că mai devreme sau mai târziu va ieși la iveală! Acum o aveți!” Aceștia sunt credincioșii prefăcuți, și noi îi vedem în Biblie.

Un băiat de aici din Kentucky, care a crescut în munți, nu a avut niciodată ocazia să se vadă în oglindă. Acasă avea un ciob mic, atârnat într-un pom, dar nu se putea vedea tot. Se spune că el a venit aici, în Louisville, ca să locuiască la sora mamei lui care avea o casă mare și frumoasă. Când a intrat într-unul din dormitoare, băiatul a văzut o oglindă mare, care cuprindea ușa de sus până jos.

În timp ce alerga prin casă, a rămas surprins să vadă un alt băiețel care alerga. S-a apropiat de oglindă și s-a scărpinat în cap, dar când a făcut aceasta, a văzut că și micuțul Johnny din oglindă a făcut la fel. A râs, iar micuțul Johnny a râs și el; a sărit în sus și-n jos, și Johnny din oglindă a făcut la fel. Atunci s-a apropiat de oglindă, deoarece se gândea că este un alt băiețel mic cu care s-ar putea juca. A întins mâna spre el, dar a atins oglinda. Atunci s-a întors spre părinții lui, care îl priveau, și a strigat: „Mamă, acela sunt eu!”

Uitați-vă și voi în Oglindă și întrebați-vă cine sunteți. Căruia din acești mici Johnny îi semeni? Cine ești tu? Ești cumva unul dintre cei care se întorc și merg înapoi la prima greșală pe care o găsesc, sau mai bine zis, la prima greșală pe care cred ei că o găsesc?

Cercetați totul cu Cuvântul și vedeți dacă este corect. Dacă Cuvântul dovedește toate lucrurile. Vedeți, dovediți toate lucrurile prin Cuvânt. Isus ne-a spus să facem aceasta: „*Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.*” (1Tesaloniceni 5.21), iar

noi trebuie să facem întocmai cum a spus El.

Uitați-vă în Oglinda Cuvântului lui Dumnezeu, cum au făcut și cei din epocile precedente, și vedeți din care categorie faceți parte.

Din ce categorie ai fi făcut parte dacă ați fi trăit în zilele lui Noe, în zilele lui Moise, în zilele lui Isus sau în altă epocă, oricare ar fi fost aceea? Gândiți-vă în seara aceasta.

Gândiți-vă chiar acum, pentru că acest lucru merge foarte adânc. Nu treceți nepăsători mai departe, pentru că starea voastră de acum dovedește în ce categorie ați fi fost dacă trăiați atunci. Voi sunteți proprii voștri judecători, pentru că dovediți singuri cine sunteți cu adevărat.

Predicatorule, în care categorie ai fi fost când Isus a spus acele cuvinte greu de crezut? A fost dovedit clar că El este Cuvântul, și totuși voi nu ați auzit despre așa ceva. *„Ce veți zice dacă Fiul omului Se va întoarce unde era mai înainte?”*

Voi spuneți: „Eu știu unde S-a născut. Îi cunosc pe tatăl și pe mama Lui. Cum poate spune că se va urca de unde a venit?” Aceasta ar fi prea mult pentru tine, nu-i așa domnule? Nu ați putea s-o rumegați. Astăzi este la fel. Uitați-vă deci în Oglinda Cuvântului lui Dumnezeu și vedeți unde sunteți. Oh, un înșelător! Să nu faceți niciodată aceasta!

Voi aparțineți de una din aceste categorii. Starea voastră actuală, gândirea voastră, dovedesc din ce categorie faceți parte. Acest lucru este valabil atât pentru cei care vă aflați în acest auditoriu, cât și pentru cei care vor asculta aceste benzi. Vă arată exact unde sunteți: Sunteți un credincios în Cuvânt și veți sta cu El, ați ieșit afară sau ați oprit banda? Aceasta dovedește ce sunteți cu adevărat. Dacă opriți banda și spuneți: „Nu vreau să ascult așa ceva!” dovediți că sunteți necredincioși. Vedeți? Nici nu vreți să vă opriți să cercetați și să vedeți dacă este

Adevărul sau nu. Sau poate vreți să mai rămâneți puțin ca să găsiți o greșeală. Știți unde sunteți în cazul acesta? Poziția voastră arată ce sunteți.

Dumnezeu să ne ajute să credem, să fim sinceri și să ascultăm Cuvântul, pentru că El este Cuvântul. Credeți? („Amin”). Să ne rugăm.

Scumpule Tată ceresc, uneori este atât de greu să spui lucrurile pe nume, deoarece știi că aceste benzi vor merge în toată țara și în toată lumea, și vor fi ascultate de mii și mii de oameni. O, Doamne, cercetează-mă și întoarce-mă!

Uită-Te la mine, căci sunt slab, obosit și epuizat. Gâtul meu este răgușit, buzele îmi sunt uscate și trupul vlăguit. Îmbătrânesc, Doamne, și știu că soarele nu va mai apune de multe ori până când voi pleca.

Cercetează-mă acum, Tată. Dacă fac ceva greșit și nu știu, descopere-mi Doamne, fiindcă sunt gata să mă corectez imediat. În clipa aceasta mă cercetez în Oglinda Cuvântului Tău. Unde mă aflu? Pot vedea că Viața lui Isus Hristos Se reflectă în mine? Este El persoana pe care o văd în oglindă? Văd unul dintre credincioșii Vechiului Testament sau al credincioșilor din Noul Testament? Văd un credincios prefăcut? Mă văd ca un necredincios care nu rămâne să asculte Cuvântul și primește ideea denominațională în locul Lui? Mă văd umblând în jur, încercând să găsesc o fisură?

Dacă este așa, curăță-mă, Doamne. Îngăduie ca inima mea curată să bată mai tare pentru Tine, Doamne, pentru că Tu ești Viața mea. Nu folosește la nimic să faci numai o jumătate de cale când este un drum pe care trebuie să-l străbați în întregime. Dorința mea este să fiu în totul în ordine, Tată, pentru că dacă aș fi greșit, i-aș conduce pe acești oameni care mă iubesc, pe o cale greșită.

Tată, dacă o denominațiune oarecare, un conciliu bisericesc sau o grupare de oameni, au dreptate, știu că Tu, Doamne Dumnezeul meu, m-ai ajuta să recunosc

sincer că sunt greșit și i-aș trimite pe oamenii care mă ascultă acolo unde se învață corect. Dar prin Lumina pe care mi-ai dat-o, știu că ei se bazează pe dogme proprii și tăgăduiesc Cuvântul. Poți să le spui orice, căci îți vor răspunde: „Nu este nici o deosebire. Dumnezeu nu cere așa ceva.”

Doamne, eu cred că Tu ești Același Dumnezeu, același Isus care ai fost întotdeauna. Tu ești același Dumnezeu și nu Te schimbi niciodată. Eu cred că această Biblie este Cuvântul Tău și că Tu și Cuvântul sunteți Același.

Doamne, Te rugăm să ne dai Duhul Tău Sfânt, să învieze Cuvântul, să ne dea Puterea învierii, astfel încât, atunci când viața aceasta va ajunge la capăt, să fim înviați și să ne urcăm în cer, acolo unde am fost deja în gândul lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Îngăduie aceasta și iartă-ne păcatele, Tată.

Doamne, dacă printre noi sunt bărbați și femei care fac parte dintr-o altă categorie decât cea a credincioșilor în Cuvânt, ai milă și curăță inimile lor. Te rog aceasta și pentru cei care vor asculta banda aceasta, fiindcă doresc ca niciunul să nu piară. Ajută-ne să înțelegem, Doamne. O greșeală nu va îndreptăți o altă greșeală, pentru că există o singură cale prin care se poate face aceasta: să ia ambele greșeli din cale și să meargă corect. Te rog să ne ajuți să facem aceasta prin Isus Hristos, Domnul nostru.

În timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea să vă oprii o clipă spre binele vostru. Când eram copil, am avut viziunea cu iadul și groaza din el. Aș putea fi greșit în aceasta, dar poate fi o avertizare. Nu știu cum să explic, dar totul părea cât se poate de real. Apoi, nu demult am văzut locul celor fericiți, dar atunci când am fost dus în zona celor pierduți, am strigat: „O, Doamne, nu lăsa niciun om să vină aici!” Nu există nici o limbă în care să se poată descrie cât de îngrozitor este acolo. Nu am nici o posibilitate să vă spun. Dacă credeți că există un iad care arde cu foc și pucioasă, este ca și cum v-ați gândi la o umbră răcoroasă, în comparație cu starea îngrozitoare în care erau acei pierduți și grozăvia domnește acolo!

Eu am încercat să vă vorbesc despre lucruri care vor fi dincolo mintea omenească, dar nu aş putea să vă descriu locul celor salvați, ce liniște este acolo, ce pace! Nu îmbătrânești niciodată și nu mori, nu te îmbolnăvești, ci ești veșnic tânăr și sănătos. Nu trebuie să mori, ci ai Viață veșnică în tinerețea fericită, fără păcate și suferințe. Oh, nu există nici o posibilitate de a descrie toate acestea!

Referindu-se la acele lucruri, Pavel a spus: „*Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit.*” (1 Corinteni 2.9). Nici nu vă puteți închipui cum este acolo. Nu există nici o posibilitate de a explica lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei care Îl iubesc.

Acesta este adevărul. Noi toți, cei care suntem în seara aceasta aici și în audiența invizibilă, ne încadrăm într-una din cele trei categorii. Cercetați-vă cu Cuvântul dacă sunteți credincioși adevărați sau nu. Ce veți alege dacă Cuvântul spune ceva, iar biserica spune altceva? Priviți în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu și vedeți în care categorie sunteți.

Dacă în seara aceasta, voi cei de aici și cei care ne ascultă, nu sunteți cu grupul credincioșilor adevărați, sunteți de acord să mă rog pentru voi ca să veniți în această categorie?

Vreți să-I mărturisiți aceasta lui Dumnezeu, în timp ce vă plecați capetele și inimile înaintea Lui și închideți ochii? Voi știți că uneori oamenii se tem să ridice mâinile. Le este rușine de cei de lângă ei, dar nu aveți de ce să vă rușinați. Voi trebuie să fiți pregătiți și să spuneți: „Doamne, sunt greșit, nu sunt în ordine.”

„*Cine își ascunde fărădelegile, nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele, capătă îndurare.*” (Proverbe 28.13). Ce este păcatul? Necredința. Necredință față de ce? Necredință față de Cuvânt.

Biblia spune că sunt lucruri pe care nu le puteți cuprinde cu mintea, nici chiar dacă

vreți. În cazul acesta, spuneți: „O, Doamne, dăruiește-mi înțelegere și Te voi asculta.”

Vreți să ridicați mâna și să ziceți: „Gândește-te la mine în timp ce ne rugăm.”? Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Așa este bine.

Gândiți-vă: „Este în Biblie ceva ce nu știu? Mă tem să nu aparțin de una din celelalte categorii. Poate aparțin cu cei șaptezeci. Recunosc că sunt lucruri simple care sunt prea grele pentru mintea mea: Cum face Dumnezeu aceasta? Cum poate fi Isus același? Cum este cu lucrările acestea? Nu le pot înțelege, dar le cred. Doresc să le cuprind și să le cred. O, Dumnezeule, ajută necredinței mele, fiindcă să fiu o parte din El, vreau să fiu părtăș la Cuvânt și să-L port în mine.”

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.” (Ioan 15.7). Noi știm că acesta este adevărul. Vedeți? *„Dacă rămâneți în Mine.”* Nu înăuntru și afară, înăuntru și afară, ci *„Dacă rămâneți în Mine”*, și El este Cuvântul. *„...și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”* Veți primi tot ce veți cere.

„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, a trecut deja de la moarte la viață.” (Ioan 5.24). Puteți primi Cuvântul, tot Cuvântul, totul din Hristos? Hristos este Cuvântul uns.

„Hristos” înseamnă „Cel uns,” Cuvântul uns și manifestat pentru această zi, Salvatorul, Răscumpărătorul. Pentru aceasta a trebuit să vină El; și El a fost Persoana unsă să ia locul acela. (Fratele Branham bate de câteva ori pe amvon).

Duhul Sfânt luminează în ultimele zile ale serii și aduce înapoi credința care a fost călcată în picioare prin denominațiunile care vor fi judecate de El. Noi ne întoarcem la credința originală a Bibliei și credem fiecare Cuvânt din Ea. Nu adăugăm nimic la Ea, nici nu spunem că vrea să spună așa sau așa, ci credem așa cum este scris.

Sunteți pregătiți să credeți așa? Mai sunt și alții care nu au ridicat mâinile, dar acum vor s-o facă și să spună: „Dumnezeule, amintește-mă și pe mine!”

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Foarte frumos. Dumnezeu să te binecuvânteze, băiete! Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. „Îl vreau pe El.” Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, sora din dreapta mea. El să vă binecuvânteze și pe cei din spate. Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere bărbat și pe sora de acolo; și pe fratele de acolo. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe cei din spate. „Doamne, gândește-te la mine.”

Gândiți-vă că voi ați ridicat mâinile spre El, nu spre mine. Chiar în spatele meu... Dumnezeu vede mâna ta. El o vede chiar dacă eu nu o văd. Domnul cunoaște inima voastră și știe ce este în ea. El cunoaște strădaniile voastre și vă cunoaște și motivele pentru care vă străduiți. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Mai este cineva? „Eu doresc să cred tot Cuvântul.” Dumnezeu să te binecuvânteze. „Ajută-mă, Doamne! Ajută-mă!” Dumnezeu vă vede mâinile. Desigur. Aceasta este. „Sunt lucruri pe care nu le înțeleg, dar nu vreau să fiu necredincios. Chiar dacă nu le înțeleg, vreau să le cred, de aceea sunt gata să spun: „Doamne Dumnezeul meu, sunt aici și vreau să cred. Ajută necredinței mele!” Dumnezeu să fie cu voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Sunt ridicate foarte multe mâini și continuă să se ridice.

Voi întrebați: „Frate Branham, ajută aceasta?” Ridicați mâna sincer, cu un obiectiv real, și vedeți cum vă simțiți.

Prin faptul că ridicați mâna, mărturisiți că în viața voastră mai este un lucru mărunț; voi știți care este acela. Este ceva mic, care nu vreți să fie și totuși este acolo. „O, Doamne, ferește-mă să fiu un luda. Nu îngădui să fi mers atât de mult timp cu Mesajul doar ca să aștept până găsesc o greșeală undeva. Ajută-mă să

rămân în Cuvântul Tău, căci nu vreau să fiu un necredincios care gândește: „De ce nu spun și ceilalți așa?” Dorința mea este să fiu credincios; vreau să văd Cuvântul lui Dumnezeu din ceasul acesta; să Îl văd pe Dumnezeu în Cuvântul Său. O, Doamne, fă-mă o parte din acest Cuvânt! Fă-mă parte din El, fiindcă doresc aceasta din toată inima.” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să ne rugăm. Fiecare să se roage pentru el însuși, iar eu mă voi ruga pentru toți. Voi știți că într-o zi nu vom mai fi adunați cu toții: unii dintre noi vor fi luați pentru că îmbătrânesc, dar chiar și oamenii tineri mor. Acesta este adevărul. Noi putem muri la orice vârstă, de aceea trebuie să ne corectăm tot timpul și să fim în ordine în toate lucrurile. Nu trebuie să lăsați nimic la voia întâmplării, ci trebuie să vă grăbiți să veniți câtă vreme mai aveți mintea limpede.

Voi spuneți: „Dacă aș putea să Îl văd înainte de a muri!” Să nu faceți aceasta, pentru că s-ar putea ca atunci să nu mai judecați limpede. Gândiți-vă că puteți muri într-un accident, chiar înainte să ajungeți acasă. Sau puteți face un infarct. Noi nu știm ce se poate întâmpla, pentru că numai Dumnezeu cunoaște toate lucrurile.

Pot să-i văd pe oamenii de afară cum își întind mâinile prin ferestre. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Spuneți: „Vreau să mă pun în ordine și vreau s-o fac chiar acum.” Adevărul este că puteți rezolva totul imediat, dacă spuneți sincer în inimile voastre: „Doamne Isuse, indiferent ce spune cineva, Cuvântul Tău va ocupa primul loc în viața mea.

Te doresc din toată inima, pentru că Tu ești Cuvântul. Biblia spune aceasta și eu cred că Ea este Cuvântul lui Dumnezeu. Dogmele și crezurile omenești care sunt injectate în El, au adus numai batjocură asupra Numelui și Cuvântului Tău, de aceea Te rog să mă cureți de toate aceste lucruri și să mă ajuți să fiu cu totul al Tău. Îmi ridic mâinile spre Tine. Îmi ridic inima spre Tine, glasul și rugăciunea, Dumnezeule, și Te rog să fii milostiv cu mine.”

Chiar dacă nu-mi va da Putere să umblu ca Enoh, care n-a trebuit să moară, ci a fost luat Acasă de El, Doamne, eu cred din inimă că în aceste zile din urmă va veni răpirea și că lucrarea va fi scurtă.

Doamne, conform calendarului nostru, ar mai fi încă treizeci și șase de ani și lucrarea se va termina, pentru că altfel nu ar mai fi salvat nimeni. Cronologii și cei care cercetează aceste lucruri, spun că suntem deja cu mulți ani înainte. Ei spun că după calendar suntem cu mult mai departe decât ar trebui să fim; poate mai sunt cincisprezece sau douăzeci de ani. Tată, eu nu știu cât mai este, dar conform calendarului nostru, suntem aproape de acel timp.

Acesta este motivul pentru care nu văd unde ar mai fi nădejde, Doamne. Când vor începe să lanseze bombele unii împotriva altora, nu va mai fi nici un război convențional, ci se vor distruge unii pe alții. Doamne, aceste lucruri sunt deja aici, pentru că Biblia spune că cerul și pământul vor arde, și eu văd că ceasul acela apărând.

Mă gândesc la asasinarea președintelui și la celălalt bărbat rău, care a venit și a mai ucis pe cineva. A fost o crimă cu sânge rece, fără să-i dea posibilitatea de a se apăra în fața judecății. O, Doamne, unul este la fel de vinovat ca celălalt, pentru că nu aveau nici un drept să facă aceasta. Adevărul este că în națiunea noastră există multă răutate, deși ar trebui să fie o națiune creștină. Ce exemplu nenorocit suntem!

Iartă-ne păcatele, Doamne, și ajută mai ales Bisericii Tale, pentru că așa cum S-a urcat Fiul omului, tot așa se va urca și Trupul Lui. El este Capul, iar Biserica Sa este Trupul. Și deoarece capul conduce tot trupul, fie ca și Trupul lui Hristos să fie condus de Cuvânt. Îngăduie-mi și mie să fac parte din acest Trup, Te rog.

Mă rog pentru cei care au ridicat mâinile, pentru toți cei prezenți în locul acesta și pentru cei care vor asculta benzile. Doamne, Dumnezeuule, Te rog cu toată sinceritatea să-i iei pe toți înăuntru. Tu le vezi inimile și știi ce sunt ei, iar eu

mijlocesc pentru ei ca slujitor al Tău. Doamne, îi iubesc și încerc s-o fac pentru că este slujba pe care mi-ai încredințat-o Tu. Iartă-mi, Te rog, greșelile și slăbiciunile și dă-mi putere să le fac și mai clar cunoscută voia Ta.

Fii cu noi în tabernacol, în seara aceasta, și privește cu îndurare spre cei care au ridicat mâna. Cercetează-mă și încearcă-mă, Doamne, iar dacă vezi ceva greșit, curăță-mă, Te rog. Curăță această biserică; curăță-ne pe noi toți, Doamne, astfel ca Cuvântul Tău să devină trup printre noi și cunoscut în lume. Îngăduie aceasta, Tată, căci mă predau Ție cu acest text, cu acești ascultători, cu Cuvântul și făgăduința Ta, pentru salvarea sufletelor noastre în Numele lui Isus Hristos.

Fie ca puterea lui Dumnezeu să vină peste noi și să ne ungă pe toți cei care suntem aici, începând de la păstor până la portar. Îngăduie ca Duhul Sfânt să vină să Își ocupe locul în inimile noastre și să ia fiecare făgăduință a lui Dumnezeu ca să ne-o descopere și să dovedească că Cuvântul este adevărat. Fă aceasta, pentru că Te rog în Numele lui Isus Hristos.

În timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea ca pianista să ne dea tonul la cântarea: „Pot auzi chemarea Salvatorului meu.”

Pot auzi chemarea Salvatorului meu.

Unde mă conduce Îl voi urma.

... chemarea Salvatorului meu, (Ce este El? Cuvântul!)

Pot auzi chemarea Salvatorului meu,

Pot auzi Salvatorul meu, (negați-vă dogmele și lucrurile), Ia-ți crucea și...

„Cine nu-și va lua crucea să Mă urmeze, Cuvântul, nu este vrednic să fie ucenicul Meu.”

Unde mă conduce (înapoi la Biblie, unde El vă va conduce) ... Îl voi urma,

Unde El mă conduce Îl voi urma

Unde El mă conduce Îl voi urma,

Eu voi... (Dacă este bazinele, în Numele Lui; dacă este la altar, să scap de rușinea mea!)... tot drumul.

(Fratele Branham începe să fredoneze: „Unde mă conduce El voi urma”). ...El prin judecăți, (aceasta-i chiar acum).

De care parte sunteți? Ce vedeți în reflectarea voastră în Biblie, Oglinda lui Dumnezeu, dacă sunteți judecați acum prin Cuvânt?

Indiferent ce mă costă, voi merge cu Cuvântul. Eu voi merge prin judecățile lui Dumnezeu. Dacă trebuie să iau unul din acele locuri, să mă facă un credincios drept al Cuvântului.

Cu El, cu El tot drumul.

Căci unde El mă conduce, Îl voi...

-Amin-